

NOWOCZESNE CIEPŁOWNICTWO

Pismo Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie

Nr 268
1/2015

w numerze:

Ciepłownictwo w świetle
konkluzji ostatniego szczytu
klimatyczno-energetycznego

Modernizacja źródeł ciepła
– czy warto i czy to się opłaca

Podsumowanie PPCS
w roku 2014

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie powstała z przekształcenia Izby Gospodarczej „Energetyka Ciepła” powołanej w 1994 r., ma osobowość prawną oraz umocowanie ustawowe - jest jedyną organizacją samorządu gospodarczego reprezentującą interesy gospodarcze zrzeszonych w niej podmiotów dostarczających ciepło na potrzeby komunalno-bytowe. Zrzesza ponad 220 przedsiębiorstw funkcjonujących w różnych formach organizacyjno-prawnych prowadzących działalność z zakresu wytwarzania, przesyłania, dystrybucji i obrotu ciepłem.

Podstawowe cele Izby to m.in.:

- integrowanie środowiska osób fizycznych i prawnych związanych z ciepłownictwem;
- reprezentowanie interesów gospodarczych zrzeszonych w niej podmiotów wobec organów państwowych, samorządowych, społecznych, itp.;
- propagowanie nowoczesnej wiedzy techniczno-ekonomicznej;
- inicjowanie i współdziałanie w ustalaniu programów rozwoju ciepłownictwa;
- kształtowanie warunków rozwoju branży, inspirowanie, opracowywanie, dokonywanie ocen merytorycznych projektów i nowelizacji obowiązujących przepisów prawnych w tym zakresie.

Zgodnie z przyjętą misją „Służymy rozwojowi ciepłownictwa w Polsce” Izba realizuje prace w zakresie:

- budowania standardów ciepłownictwa;
- reprezentowania członków Izby;
- organizacji systemu informacyjnego;
- prowadzenia działalności edukacyjnej;
- integrowania środowiska;
- udzielania pomocy w rozwiązywaniu problemów przedsiębiorstw.

Praca organiczna IGCP prowadzona jest przez 4 Regionalne Oddziały, podlegające Zarządowi Izby, Południowo-Wschodni, Południowo-Zachodni, Północno-Wschodni, Północno-Zachodni. Działalność RO jest prowadzona względnie autonomicznie na bazie aktywności członków. Regionalne Oddziały organizują sympozja, seminaria i spotkania robocze, na których omawiane są problemy występujące w przedsiębiorstwach. Do udziału w tych spotkaniach zapraszani są przedstawiciele parlamentu, administracji rządowej i samorządowej, przedstawiciele producentów.

Najwyższą władzą Izby rozstrzygającą o wszystkich sprawach należących do zakresu jej działania jest Walne Zgromadzenie pełnomocnych przedstawicieli członków.

Rada Izby jest jej najwyższym organem w okresie między Walnymi Zgromadzeniami wykonującą stały nadzór i kontrolę nad działalnością Izby. Organem wykonawczym jest Zarząd Izby reprezentujący Izbę na zewnątrz.

Zapraszamy na naszą stronę:

www.igcp.org.pl

 Izba Gospodarcza
Ciepłownictwo Polskie

NOWOCZESNE
CIEPŁOWNICTWO

Szanowni Państwo,

Przedstawiamy naszą ofertę dotyczącą możliwości zamieszczenia przez Państwa Firmę ogłoszeń reklamowych oraz artykułów sponsorowanych w miesięczniku „Nowoczesne Ciepłownictwo” wydawanym przez Izbę Gospodarczą Ciepłownictwo Polskie .

CENY REKLAM/OGŁOSZEŃ

druga strona NC:	2000 zł
cała strona w środku NC:	1400 zł
cała strona na końcu NC:	1200 zł
1/2 strony w środku NC:	1000 zł

W przypadku zamówienia większej ilości reklam udzielamy rabatów w wysokości:

- od 3 do 5 ogłoszeń – 10%**
- od 6 do 8 ogłoszeń – 35%**
- 8 i więcej ogłoszeń – 50%**

Zachęcamy również do zamieszczania artykułów sponsorowanych, prezentujących osiągnięcia Państwa Firmy lub jej produkty. Cena podstawowa artykułu o objętości jednej kolumny (strona w formacie A4) wynosi 1000 zł.

Ceny artykułów o większej objętości są do negocjacji. W przypadku zamówienia cyklu ogłoszeń istnieje możliwość uzyskania korzystnych rabatów.

Do cen doliczany jest podatek VAT w wysokości 23%.

Partnerom IGCP udzielamy dodatkowych upustów zgodnie z zawartą umową.

Zainteresowanych prosimy o kontakt z redakcją „Nowoczesnego Ciepłownictwa”.

Nasz adres:
Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie
02 – 796 Warszawa, ul. Migdałowa 4 lok. 22
tel. (22) 644 70 19
fax. 644 70 99
e-mail: nc@igcp.org.pl

ISOPLUS Polska Sp. z o.o.
40-599 Katowice
ul. Żeliwna 43

Logstor Polska Sp. z o.o.
41-807 Zabrze
ul. Handlowa 1

LOGSTOR

UNISOFT Sp. z o.o.
81-368 Gdynia
ul. Pułaskiego 8

ZPU Kazimierz Jońca
66-300 Międzyrzecz
ul. Przemysłowa 2

Danfoss Poland Sp. z o.o.
05-825 Grodzisk Mazowiecki
ul. Chrzanowska 5

Przedsiębiorstwo Usługowo-Produkcyjne SPIN S.A.
61-248 Poznań
ul. Dziadoszańska 10

Finpol Rohr Sp. z o.o.
01-918 Warszawa
ul. Nocznickiego 33

Zakład Urządzeń Kociołowych STĄPORKÓW S.A.
26-220 Stąporków
ul. Górnicza 3

Przedsiębiorstwo Specjalistyczne ENERGO TERM Sp. z o.o.
87-100 Toruń
ul. Płaska 4-10

CEGA Sp. z o.o.
01-224 Warszawa
ul. Kasprzaka 25

BROEN S.A.
58-200 Dzierżoniów
ul. Pieszycska 10

Ekokogeneracja S.A.
02-001 Warszawa
Al. Jerozolimskie 91

Diehl Metering Sp. z o.o.
43-440 Bażanowice
ul. Cieszyńska 1A

FAMAS SA
90-552 Łódź
ul. Kopernika 36

Thermaflex Izolacji Sp. z o.o.
58-130 Żarów
ul. Przemysłowa 6

BRUGG Systemy Rurowe Sp. z o.o.
05-860 Płochocin
ul. Lipowa 5

Introl-Energomontaż Sp. z o.o.
41-506 Chorzów
ul. 16 Lipca 12

WEISS Sp. z o.o.
27-400 Ostrowiec Świętokrzyski
ul. Kolejowa 20

PwC Polska Sp. z o.o.
00-638 Warszawa
Al. Armii Ludowej 14

INSTAL-FILTER Przemysłowe Systemy Ochrony Powietrza SA
65-000 Kościan
ul. Chłapowskiego 7

HUSN Sp. z o.o.
02-495 Warszawa
ul. Kolorowa 4/17

Biuro Studiów, Projektów i Realizacji ENERGOPROJEKT-KATOWICE SA
40-159 Katowice
ul. Jesionowa 15

Sygnity SA
02-486 Warszawa
Al. Jerozolimskie 180

branżowi członkowie IGCP

INFRACORR Sp. z o.o.
80-423 Gdańsk
ul. Chrobrego 8

GPEC Serwis Sp. z o.o.
80-720 Gdańsk
ul. Połęże/Miałki Szlak 44

ENVIROTECH Sp. z o.o.
60-845 Poznań
ul. Kochanowskiego 7

ELEKTROTERMEX Sp. z o.o.
07-410 Ostrołęka
ul. Bohaterów Westerplatte 5

**Centrum
Badawczo-Wdrożeniowe
„UNITEX”**
80-386 Gdańsk
ul. Lęborska 9

Alfa Laval Polska Sp. z o.o.
02-674 Warszawa
ul. Marynarska 15

Metrolog Sp. z o.o.
64-700 Czarnków
ul. Kościuszki 97

SWL Polska Sp. z o.o.
80-244 Gdańsk
ul. Grunwaldzka 82/4/6

PROMAR Sp. z o.o.
85-097 Bydgoszcz
ul. Kosciuszki 27

Dalkia term S.A.
04-175 Warszawa
ul. Ostrobramska 75 C

E.ON edis energia Sp. z o.o.
02-954 Warszawa
ul. Królowej Marysieńki 10

**Przedsiębiorstwo
Innowacyjno-Wdrożeniowe
MERITUM**
87-100 Toruń
ul. Mohna 59/61

HYDROTON Sp. z o.o.
82-300 Elbląg
ul. Grunwaldzka 2

PEC Serwis Sp. z o.o.
08-110 Siedlce
ul. Starzyńskiego 7

INTECH Sp. z o.o.
61-693 Poznań
ul. Piątkowska 201 A

ECO Logistyka Sp. z o.o.
45-118 Opole
ul. Harcerska 15

ECO Serwis S.A.
45-118 Opole
ul. Harcerska 15

**Wspólne
Przedsiębiorstwo
Energetyczne Sp. z o.o.**
40-048 Katowice
ul. Kościuszki 30

spis treści

- 6-8 Kalendarium IGCP**
9-11 Prawo w energetyce
12-14 Korespondencja
12-14 ■ Prośba o przedstawienie sytuacji sektora ciepłowniczego w świetle ustaleń ostatniego szczytu klimatyczno-energetycznego.
15-25 Aktualności
26-37 Prezentacje
26-32 ■ Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014-2020 16 Grudnia 2014 r. – wersja przyjęta przez KE.
33 ■ Podsumowanie promocji Ciepła Systemowego w 2014 r.
34 ■ O celowości modernizacji źródeł ciepła słów kilkoro...
38-39 Szkolenia, seminaria, konferencje
38 ■ Szkolenie warsztatowe 15 stycznia 2015 r. w Warszawie.
39 ■ Szkolenie warsztatowe 20 stycznia 2015 r. w Warszawie.

miesięcznik wydaje:
Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie

adres redakcji:
02-796 Warszawa, ul. Migdałowa 4 lok. 22
tel. (22) 644 70 19, 644 02 50, fax (22) 644 70 99
e-mail: nc@igcp.org.pl, www.igcp.org.pl

Redaguje kolegium
Redaktor odpowiedzialny: Anna Pawliotti
Projekt graficzny i skład: Svart.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania artykułów oraz wprowadzanie innych zmian, które nie naruszają całości wpływają jedynie na ich przejrzystość. Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych. Przedruk całości jak i części artykułów wymaga zgody redakcji. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść ogłoszeń, reklam i artykułów sponsorowanych.

konto bankowe:
Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie
Bank Pekao SA w Warszawie
18 1240 6218 1111 0000 4622 3908

Szanowni Państwo,

Jak już Państwa informowaliśmy w ostatnim w 2014 roku numerze naszego miesięcznika Zarząd Izby podjął decyzję, że począwszy od 2015 roku miesięcznik IGCP „Nowoczesne Ciepłownictwo” będzie wydawany wyłącznie w formie elektronicznej.

Zmiana podyktowana jest dążeniem do nowoczesnych, szybkich i skutecznych form przekazywania informacji wszystkim członkom i partnerom Izby.

Od styczniowego numeru Nowoczesne Ciepłownictwo będzie publikowane w trzech wersjach elektronicznych. Do Państwa dyspozycji będzie wersja pdf oraz wersja przygotowana specjalnie do wyświetlania na urządzeniach przenośnych.

Zgodnie z decyzją Zarządu miesięcznik „Nowoczesne Ciepłownictwo” w formie elektronicznej dystrybuowany jest do wszystkich Członków i Partnerów Izby nieodpłatnie.

Będzie go można znaleźć również na naszej stronie internetowej.

Szanowni Państwo,

W pierwszym numerze naszego miesięcznika w roku 2015, już w nowej formule, chcielibyśmy zwrócić Państwa uwagę na kilka zagadnień, naszym zdaniem, ważnych dla ciepłowników. W odpowiedzi na wystąpienie Izby do Ministra Środowiska w sprawie przedstawienie sytuacji sektora ciepłowniczego w świetle ustaleń ostatniego szczytu klimatyczno-energetycznego, czytamy, że konkluzje Rady Europejskiej z 23.10.2014 nakreślają ramy polityki klimatyczno-energetycznej w perspektywie roku 2030, które zawierają cele w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, udziału energii ze źródeł odnawialnych oraz poprawy efektywności energetycznej. Konkluzje w szczególności odnoszą się do przydziałów bezpłatnych uprawnień, które zgodnie z obecną dyrektywą EU ETS były przewidziane do 2020 r. Na gruncie Dyrektywy EU ETS, bezpłatny przydział dla ciepłownictwa powinien być kontynuowany do 2017 roku.

Wiadomo powszechnie, że lepsze jest wrogiem dobrego, a w związku z tym żaden obiekt techniczny, a zwłaszcza ciepłownia czy elektrociepłownia nie może być uważany za wykonany optymalnie na wielki wieków. Może on być wybudowany optymalnie na dzień zakończenia jego budowy czy raczej projektowania, ale z czasem technika „idzie do przodu” i to co wydawało się nowoczesnym – zaczyna być archaiczne, po prostu. Musimy wszyscy przyzwyczaić się do myśli, że wszystkie obiekty techniczne jakie nas otaczają MUSZĄ być ciągle modernizowane, bo inaczej staną się obiektami muzealnymi, niestety. Celem nadrzędnym każdej modernizacji jest zmniejszenie kosztów wytwarzania produktu – w naszym przypadku ciepła i ew. energii elektrycznej. Co i jak należy modernizować i czy się to opłaca – art. „O celowości modernizacji źródeł ciepła słów kilkoro...”

W ubiegłym roku w ramach Programu Promocji Ciepła Systemowego zrealizowane zostały kampanie reklamowe o łącznej wartości ponad 5 mln zł netto. Głównymi mediami były stacje radiowe: Trójka, Zet, RMF FM. Podążając za nowymi nawykami konsumentów, ciepło systemowe obecne było również w internecie, czyli tam gdzie ponad 80% z nich szuka informacji o produktach i usługach.

Zapraszamy do lektury
Zarząd IGCP

Spotkanie Komitetu

■ W dniu 9 stycznia w siedzibie Izby miało miejsce spotkanie przedstawicieli czterech organizacji współpracujących przy opracowywaniu nowego modelu wsparcia kogeneracji. Podczas spotkania podjęto decyzje dotyczące przyjęcia i rozliczenia dotychczas wykonanych prac przez podmioty zewnętrzne zaangażowane do współpracy merytorycznej z zespołem ekspertów reprezentującym sygnatariuszy porozumienia. Przypominamy, że przedmiotową współpracę podjęły: PTEZ, IEPiOE, IGG oraz IGCP. Naszą organizację w spotkaniu reprezentował Zarząd IGCP.

Spotkanie w Senacie

■ W dniu 9 stycznia w Parlamencie odbyło się robocze spotkanie przedstawiciela senackiej Komisji Gospodarki Narodowej z Prezesem IGCP. Przedmiotem spotkania było omówienie projektu ustawy o OZE w odniesieniu do obowiązku zakupu ciepła. Szczególnie istotnym zagadnieniem było zapewnienie możliwości funkcjonowania kogeneracji w odniesieniu do obowiązku zakupu „zielonego” ciepła.

Kolejne robocze spotkanie w sprawie środków unijnych

■ W dniu 12 stycznia w siedzibie Izby odbyło się kolejne spotkanie zespołu ekspertów ds. opracowania propozycji metodologii wyliczenia kosztów kwalifikowanych. Podczas spotkania omówiony został przygotowany, roboczy materiał pt. „Wytyczne wyliczenia poziomów wsparcia akceptowalne dla projektów sektora energetycznego. Model luki finansowej akceptowalny dla sektora energetycznego.” Przedmiotowy materiał dotyczy obszaru sieci ciepłowniczych. Po analizie możliwości opracowania materiału analogicznego dla wytwarzania uznano, że koniecznym są konsultacje w Ministerstwie Gospodarki, Infrastruktury i Rozwoju oraz NFOŚiGW. Aktualnie przygotowywane są stosowne spotkania, podczas których oprócz wspomnianych konsultacji omówiony zostanie materiał dotyczący kosztów kwalifikowanych dla obszaru sieci ciepłowniczych. Z ramienia Izby w spotkaniu wziął udział Prezes Jacek Szymczak.

Komisja Europejska zatwierdziła POIiŚ

■ Szanowni Państwo w Dziale PREZENTACJE zamieszczamy wyciąg z POIiŚ, w którym wypisane są najważniejsze informacje dotyczące kogeneracji i sieci ciepłowniczych. W materiale zwracamy Państwa uwagę na pozytywne zapisy w obszarze „Promowanie strategii nisko- emisyjnych dla wszystkich rodzajów terytoriów, w szczególności dla obszarów miejskich”. Niestety pomimo pozytywnego dla nas stanowiska rządowego i bardzo długich negocjacji w obszarze „Promowanie wykorzystania wysokosprawnej kogeneracji ciepła i energii elektrycznej w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe” Komisja Europejska zdecydowała o negatywnym rozwiązaniu dla instalacji powyżej 20 MW.

Spotkanie Zespołu Roboczego w ramach PPCS

■ W dniu 14 stycznia w Warszawie odbyło się kolejne spotkanie Zespołu Roboczego Programu promocji Ciepła Systemowego. Podczas spotkania pracowano nad kolejnym wydaniem magazynu Ciepła Systemowego, dokonano analizy i oceny działań reklamowych i PR w minionym roku oraz przyjęto założenia do tych działań dla pierwszego półroczu 2015. Z ramienia Izby w spotkaniu wziął udział Prezes Jacek Szymczak.

Radiowa Trójka o CS

■ W dniu 12 stycznia w Programie Trzecim Polskiego Radia odbyła się rozmowa Redaktora W. Legowicza z Prezesem Jackiem Szymczakiem. Podczas rozmowy, oprócz ogólnej informacji o Izbie i Ciepłownictwie Systemowym, odniesiono się do aktualnej sytuacji w sektorze górnictwa.

XXI Spotkanie Ciepłowników

■ W dniach 16-18 stycznia odbyła się w Wiśle kolejna Konferencja organizowana przez szereg podmiotów współpracujących z naszym sektorem. Patronat Konferencji został udzielony przez IGCP, a wzięło w niej udział około dwustu uczestników z całej Polski. Izbę reprezentował Zarząd, a podczas sesji merytorycznej

Prezes Jacek Szymczak przedstawił prezentację pt. „Wybrane, aktualne zagadnienia prawne dotyczące ciepłownictwa systemowego”.

Kolejne spotkanie Zespołu Projektowego ws. kogeneracji

■ W dniu 19 stycznia br. odbyło się kolejne spotkanie Zespołu Projektowego, powołanego w ramach Projektu dla wsparcia kogeneracji. Na spotkaniu dokonano podsumowania dotychczasowych prac doradców i ekspertów mających na celu ustalenie dopuszczalnych, w ramach regulacji unijnych, systemów wspierania rozwoju kogeneracji. Materiały problemowe i analityczne powstały w ramach współpracy z kancelarią prawną oraz E&Y. W chwili obecnej, analizy merytoryczne wskazują na system aukcyjny na wysokość premii, jako jedyny, pasujący do schematów wsparcia dopuszczonych przez KE. Oprócz spraw dotyczących mechanizmów wsparcia Zespół przedyskutował nowy obszar Programu jakim są działania PR. Przedstawiona została koncepcja realizacji strategii dla rozwoju kogeneracji, która ma objąć działania informacyjne i lobbingsowe na wszystkich poziomach decyzyjnych. W spotkaniu Zespołu uczestniczył wiceprezes Bogusław Regulski.

Rozmowy w Senacie o OZE

■ W dniu 22 stycznia w Senacie miało miejsce spotkanie dotyczące projektu ustawy o OZE. Członek Senackiej Komisji Gospodarki Narodowej przyjął Presa IGCP i wysłuchał argumentacji dotyczącej rozwiązań w Art. 116 projektu, w odniesieniu do potrzeby zapewnienia rozwoju kogeneracji. Stosowne formalne wystąpienia i propozycje naszego samorządu gospodarczego zostały również złożone do Przewodniczącej Komisji Środowiska oraz Przewodniczącego Komisji Gospodarki Narodowej.

Spotkanie z litewskimi partnerami

■ W dniach 22- 23 stycznia w siedzibie IGCP prezes Izby Jacek Szymczak spotkał się z Panem Stanisławem Vidtmannem, Attache ds. energetyki Ambasady Republiki Litewskiej oraz Panem Czesławem Okinczycem reprezentującym litewską firmę E-energija. Podczas spotkań omówiono sytuacje sektorów ciepłowniczych w obu krajach oraz możliwości współpracy, ze szczególnym wykorzystaniem polskich doświadczeń. Przedstawiciel litewskiej firmy natomiast zgłosił gotowość do uczestniczenia w spotkaniach realizowanych przez IGCP w celu komercyjnego prezentowania oferowanych rozwiązań, szczególnie w zakresie instalacji OZE.

Powstała nowa wersja projektu ustawy o efektywności energetycznej

■ Ministerstwo Gospodarki przedstawiło kolejną wersję projektu ustawy o efektywności energetycznej.

Zawartość tego projektu, jak też inne sprawy związane z całym problemem poprawy efektywności energetycznej, a także szczegóły działania nowych mechanizmów w tym zakresie, były przedmiotem spotkania jakie odbył wiceprezes Bogusław Regulski z Z-cą Dyrektora Departamentu Energetyki MG p. Edwardem Słomą. W trakcie dyskusji zwrócona została uwaga na wnioski wniesione przez IGCP w ramach opiniowania rozwiązań proponowanych w poprzednich wersjach projektu ustawy. Szczególnie duża uwaga zwrócona została na działanie systemu świadectw efektywności energetycznej w ramach uzyskiwania oszczędności energii u odbiorców końcowych. Wiceprezes Bogusław Regulski podkreślił konieczność stworzenia systemu działającego równolegle. Ponadto zwrócił uwagę na spore obciążenia natury administracyjnej, jakie niesie ze sobą projektowany system a także na spore ograniczenia, jakie niesie ze sobą wyeliminowanie z możliwości uzyskiwania świadectw efektywności energetycznej inwestycji finansowanych z różnych funduszy pomocowych. Przedstawiciele MG przyjęli uwagi przedstawione w dyskusji do dalszej analizy.

Październikowe konkluzje unijne, a sprawa ciepła

■ Nadal niewiele wiemy o wpływie ustaleń z ostatniego szczytu klimatyczno-energetycznego na działalność sektora ciepłowniczego w przyszłości. Z treści konkluzji podsumowujących ustalenia tego ważnego spotkania nie można było odczytać wyraźnych wskazówek umożliwiających ukształtowanie scenariuszy rozwojowych dla podmiotów zajmujących się działalnością w zakresie wytwarzania i dostarczania ciepła systemowego. IGCP zwróciła się w tej sprawie do Ministerstwa Środowiska. W Dziale KORESPONDENCJA zamieszczamy nasze wystąpienie do MŚ oraz treść otrzymanej niedawno odpowiedzi.

Konferencja prasowa Grupy Veolia

■ W dniu 27 stycznia w Warszawie odbyła się konferencja prasowa zorganizowana przez międzynarodową Grupę Veolia. Podczas konferencji Dyrektor Generalny Grupy Veolia w Polsce, Prezes Zarządu Veolia Energia Warszawa oraz gość specjalny pan Genest Cartier, przybliżyli mediom oraz partnerom biznesowym wiele z prowadzonych i pla-

nowanych działań. Mówiono między innymi o idei Smart City, o inwestycjach w rozwój inteligentnych sieci ciepłowniczych oraz innych działaniach zwiększających bezpieczeństwo i efektywność zarządzania energią. Gość specjalny przedstawił projekty realizowane przez Veolię w Europie. Na zaproszenie organizatora w konferencji uczestniczył także Prezes Jacek Szymczak.

Spotkanie z EPK

■ W dniu 28 stycznia w siedzibie IGCP odbyło się spotkanie Prezesa Jacka Szymczaka z przedstawicielami ENERGOPROJEKTU Katowice SA – Dyrektorem ds. Koordynacji Produkcji oraz Pełnomocnikiem dyrektora ds. Ciepłownictwa i Ochrony Środowiska. Przedstawiciele EPK poinformowali o możliwościach merytorycznej współpracy z przedsiębiorstwami ciepłowniczymi, między innymi w zakresie analiz opłacalności realizacji konkretnych inwestycji czy wykorzystywania stworzonych modeli obliczeniowych. Ustalono, że w najbliższej przyszłości do Izby wpłynie kompleksowa oferta, która w ramach naszych kanałów informacyjnych zostanie przekazana członkom naszej organizacji.

Spotkanie na zaproszenie Ambasadora Danii

■ W dniu 28 lutego w rezydencji Ambasadora Danii odbyło się okolicznościowe spotkanie noworoczne z przedstawicielami świata nauki i różnych sektorów gospodarczych. Spotkanie stanowiło jeden z elementów budowania dobrej atmosfery do aktualnej i potencjalnej współpracy w nowym roku. Izbę reprezentował Zarząd IGCP.

OZE w Senacie

■ W dniu 29 stycznia połączone senackie komisje Gospodarki Narodowej oraz Środowiska rozpoczęły prace nad projektem ustawy o OZE. Posiedzenie nie zakończyło się głosowaniami nad całością projektu. Przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki zgłosili 35 poprawek, a przedstawiciel Biura Legislacyjnego Senatu 48 (choć w większości o charakterze formalno-prawnym). W posiedzeniu IGCP reprezentował Prezes Jacek Szymczak. Wśród poprawek zgłoszonych przez Ministerstwo Gospodarki znalazły się poprawki dotyczące zmian w prawie energetycznym oraz odbiorców przemysłowych:

- Poprawka dotycząca zmian w artykule 9e Ustawy Prawo Energetyczne (poprawka do art. 177),

- Poprawka do artykułu 185 (dodanie art. 185 a i 185 b) - dotycząca ulg dla przemysłowych odbiorców energii,
- Poprawka uchylająca art. 186,
- Poprawka do art. 218 i 219

Na wniosek Biura Legislacyjnego przewodniczący Komisji zdecydował, że poprawki dotyczące przepisów przejściowych zostaną dopracowane legislacyjnie i głosowanie odbędzie się podczas posiedzenia plenarnego. Debatę zdominowała jednak kwestia tzw. poprawki prosumenckiej. Ministerstwo Gospodarki zarekomendowało usunięcie z art. 41 zapisów wprowadzonych wnioskiem mniejszości w Sejmie. Propozycja ta została bardzo mocna oprotestowana przez przedstawicieli różnych organizacji reprezentujących potencjalnych prosumentów. W sytuacji braku rozstrzygnięcia przedmiotowego zagadnienia zaproponowano kolejne posiedzenie 4 lutego, na którym mają się odbyć głosowania. Przewodniczący wyraźnie wskazał, że nie będzie już kontynuowana dyskusja o mikroinstalacjach prosumenckich oraz że przedmiotowe posiedzenie ma być zamknięte dla wszystkich przedstawicieli organizacji reprezentujących różne środowiska gospodarcze. Przed zamknięciem posiedzenia Prezes Jacek Szymczak poprosił o głos i zwrócił uwagę, że na posiedzeniu nie zostały poruszone zagadnienia oficjalnie zgłoszone przez IGCP oraz podkreślił znaczenie całego sektora ciepłownictwa systemowego w aspekcie wykorzystywania paliw odnawialnych. W efekcie ustalono, że udział w posiedzeniu 4.02 weźmie również Prezes IGCP, który przedstawi postulaty branży ciepłowniczej.

Dziennik Ustaw z dnia 5 stycznia 2015 r.:

- poz. 4 – Ustawa z dnia 28 listopada 2014 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw;

Dziennik Ustaw z dnia 14 stycznia 2015 r.:

- poz. 67 – Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 stycznia 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestrów wchodzących w skład Krajowego Rejestru Sądowego oraz szczegółowej treści wpisów w tych rejestrach;

Dziennik Ustaw z dnia 14 stycznia 2015 r.:

- poz. 68 – Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 stycznia 2015 r. w sprawie określenia wzorców dotyczących spółki jawnej udostępnionych w systemie teleinformatycznym;

Dziennik Ustaw z dnia 14 stycznia 2015 r.:

- poz. 69 – Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 stycznia 2015 r. w sprawie określenia wzorców dotyczących spółki z ograniczoną odpowiedzialnością udostępnionych w systemie teleinformatycznym;

Dziennik Ustaw z dnia 14 stycznia 2015 r.:

- poz. 71 – Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 stycznia 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wzorów urzędowych formularzy wniosków o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego oraz sposobu i miejsca ich udostępniania;

Dziennik Ustaw z dnia 15 stycznia 2015 r.:

- poz. 79 – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie sposobu obliczania obrotu przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji;

Dziennik Ustaw z dnia 15 stycznia 2015 r.:

- poz. 80 – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie zgłoszenia zamiaru koncentracji przedsiębiorców;

Dziennik Ustaw z dnia 15 stycznia 2015 r.:

- poz. 81 – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie sposobu i trybu postępowania z wnioskiem o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżenie;

Dziennik Ustaw z dnia 19 stycznia 2015 r.:

- poz. 90 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o dniach wolnych od pracy;

Dziennik Ustaw z dnia 20 stycznia 2015 r.:

- poz. 93 – Obwieszczenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie zwrotu kosztów wyposażenia stanowiska pracy osoby niepełnosprawnej;

Dziennik Ustaw z dnia 21 stycznia 2015 r.:

- poz. 101 – Obwieszczenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie ustalenia wzorów deklaracji składanych Zarządowi Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przez pracodawców zobowiązanych do wpłat na ten Fundusz;

Dziennik Ustaw z dnia 22 stycznia 2015 r.:

- poz. 110 – Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 16 stycznia 2015 r. w sprawie rodzajów odpadów, które mogą być składowane na składowisku odpadów w sposób nie-selektywny;

Dziennik Ustaw z dnia 22 stycznia 2015 r.:

- poz. 111 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 stycznia 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych;

Dziennik Ustaw z dnia 22 stycznia 2015 r.:

- poz. 121 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 stycznia 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych;

Dziennik Ustaw z dnia 22 stycznia 2015 r.:

- poz. 122 – Ustawa z dnia 15 stycznia 2015 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw;

Dziennik Ustaw z dnia 23 stycznia 2015 r.:

- poz. 127 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 stycznia 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych;

Dziennik Ustaw z dnia 23 stycznia 2015 r.:

- poz. 132 – Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie procesu odzysku R10;

Monitor Polski z dnia 15 stycznia 2015 r.:

- poz. 45 – Komunikat Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 22 grudnia 2014 r. o zmianach wprowadzonych do Szczegółowego opisu priorytetów Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007-2013;

Memorandum w sprawie obowiązku stosowania kas rejestrujących

- W związku z pytaniami kierowanymi przez członków IGCP w zakresie obowiązku stosowania kas fiskalnych niniejszym informujemy, że na stronach Izby znajdują Państwo memorandum prawne w tej sprawie. (Tylko dla członków IGCP)

Jak to z żużlem będzie?

- W ostatnich dniach pojawiły się zapytania kierowane ze strony członków IGCP dotyczące kwestii gospodarowania żużlem i popiołem w świetle przepisów znowelizowanej ustawy o gospodarce odpadami. Padły głosy, iż z dniem 24 stycznia 2015 r. zostało uchylone dotychczasowe *rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie listy odpadów, które posiadacz odpadów może przekazywać osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym oraz dopuszczalnych metod odzysku*, a w związku z tym pojawił się problem z gospodarką żużlem w tych podmiotach, które nie zarejestrowały tychże ubocznych produktów spalania w systemie REACH.

Pragniemy poinformować, że obawy te są nieuzasadnione. Zgodnie z art. 1 punkt 13 *ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 poz. 122)* nastąpiła zmiana w treści art. 250 ust 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. W myśl tej zmiany, przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 27 ust 10 ustawy o odpadach zostały przedłużone do wejścia w życie nowych, ale nie dłużej niż 36 miesięcy od wejścia w życie ustawy o odpadach. To w konsekwencji daje tym podmiotom kolejny rok spokoju. Nowe rozporządzenie, które będzie regulować tę kwestię, jest obecnie w trakcie procesu legislacji i MŚ deklaruje, że zdąży w tym roku to załatwić.

Koncesje: można posiłkować się doświadczeniem innego podmiotu

- Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku, w wyroku z 2 października 2014 r., sygn. akt III SA/Gd 621/14 uznał, że dopuszczalne jest aby spółka polegała tylko na doświad-

XVIII Konferencja Gazterm

Międzyzdroje, 11-13 maja 2015
Hotel Amber Baltic

Otwarty rynek gazu ziemnego – wyzwania i bariery

Tematyka konferencji:

- Energy Union – rola gazu ziemnego w wymiarze ponadnarodowym – unijnym.
- Skąd kupimy gaz ziemny? Co zrobi z KDT główny gracz rynkowy?
- Skoro nie gaz z łupków to może zwiększymy wydobycie ze złóż konwencjonalnych?
- Nowe dostawy gazu ziemnego w tym LNG do Polski – otwarcie możliwości dostaw z USA.
- Infrastruktura Polski a możliwość zaopatrzenia sąsiadów z terminala LNG.
- Kto tak naprawdę dyktuje warunki gry rynkowej?
- Polskie spółki energetyczne w nowej odsłonie a sprzedaż gazu ziemnego. Nowa rola PGNiG, PGE, ENEA, TAURON, ENERGA.
- Otwarty rynek więc nowi w imporcie: AZOTY, KGHM, SHELL, VATTENFALL, inni?
- Kto zajmuje się klientem końcowym?
- Zmiana prawa energetycznego i nowe prawo gazowe w Polsce.

PARTNER MERYTORYCZNY KONFERENCJI

PARTNER KONFERENCJI

PATRON MEDIALNY

CP Izba Gospodarcza
Ciepłownictwo Polskie

ORGANIZATOR

studio | 4u

70-332 Szczecin, Al. Piastów 69/5
tel. 91 485 17 10, fax: 91 485 17 17
tel.kom.: 607 220 470, 512 092 384
e-mail: gazterm@gazterm.pl

www.gazterm.pl

czeniu innej firmy, w celu udowodnienia spełnienia warunku udziału w postępowaniu o zawarcie umowy koncesji.

Gmina opublikowała w biuletynie zamówień publicznych ogłoszenie dotyczące zawarcia umowy koncesji na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie gminy. Z wnioskami wystąpiły dwie spółki i obie zostały zaproszone do negocjacji. Po przeanalizowaniu ofert rada gminy wyraziła zgodę na zawarcie umowy z jedną ze spółek, a wójt udzielił zezwolenia na prowadzenie przez nią usług na terenie gminy.

Spółka, której oferta nie została przyjęta skarżyła decyzję do sądu administracyjnego. Argumentowała, iż spółka, której oferta uznana została za najkorzystniejszą, nie złożyła wymaganych dokumentów potwierdzających prowadzenie przez nią działalności w branży na terenie co najmniej jednej gminy zamieszkałej przez co najmniej 4.000 mieszkańców. To zdaniem skarżącej spółki powinno spowodować uchylene się przez gminę od zawarcia umowy.

WSA nie zgodził się ze skargą.

Sąd przypomniał, iż zgodnie z zapisem ustawy z dnia 9 stycznia 2009 r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. Nr 19, poz. 101 ze zm.), oferent może polegać na zdolności innych podmiotów (np. podwykonawców), niezależnie od charakteru prawnego łączących go z nimi powiązań.

W sprawie spółka przedstawiła wydane w stosunku do niej referencje trzech gmin dotyczące budowy, przebudowy, rozbudowy i modernizacji oczyszczalni ścieków. Ponadto spółka przedłożyła oświadczenie firmy podwykonawczej, z którego wynikało, że firma wyraża zgodę, aby spółka dysponowała jej wiedzą i doświadczeniem w zakresie prowadzenia działalności w branży zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, którą prowadzi na terenie gminy, zamieszkiwanej przez więcej niż 4000 mieszkańców.

Firma oświadczyła, iż jej wiedza i doświadczenie będą wykorzystywane poprzez prowadzenie konsultacji co do sposobu realizacji umowy, oddelegowywania pracowników oraz umożliwienie korzystania z posiadanego sprzętu.

WSA uznał, iż wymienione dokumenty spełniały wymagania oferenta-koncesjonariusza. (www.orzeczenia-nsa.pl)

Prośba o przedstawienie sytuacji sektora ciepłowniczego w świetle ustaleń ostatniego szczytu klimatyczno-energetycznego

Warszawa, dnia 7 listopada 2014 r.

IGCP/ 758 /2014

Pan

Maciej H. Grabowski

Minister Środowiska

W imieniu członków Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie – jedynej organizacji samorządu gospodarczego środowiska ciepłowniczego, świadczących usługi zaopatrzenia w ciepło dla ponad 60% mieszkańców polskich miast, zwracam się do Pana Ministra z prośbą o przedstawienie sytuacji sektora ciepłowniczego w świetle ustaleń ostatniego szczytu klimatyczno-energetycznego.

W świetle treści komunikatu-konkluzji, udostępnionego szerokiemu gremium obserwatorów i zainteresowanych, trudno doszukać bezpośrednich implikacji dotyczących sektora zaopatrzenia w ciepło. Wiele obserwacji i konkluzji odnosi się do sektora energetycznego, którego zasięg trudno jest jednoznacznie określić, a w zakresie którego można zdefiniować wytwarzanie ciepła dla potrzeb systemów ciepłowniczych. Z drugiej strony, znajdziemy też w tym dokumencie odniesienia do sektorów objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS), do których również ciepłownictwo systemowe należy.

W związku z powyższym, chcielibyśmy uzyskać informację, na temat pozycji polskiego sektora ciepłowniczego w prowadzonych w trakcie szczytu negocjacji. Chcielibyśmy również uzyskać wiedzę na temat sytuacji polskiego sektora ciepłowniczego w świetle finałowych konkluzji tego szczytu.

Bardzo prosimy o możliwość wspólnego spotkania w tej sprawie, w gronie fachowców resortu środowiska i naszej Izby.

Z racji znaczącego udziału ciepła pochodzącego z systemów ciepłowniczych w zaspokajaniu potrzeb grzewczych naszego społeczeństwa bardzo ważną staje się wiedza na temat wpływu ustaleń z ostatnich dnia na prowadzenie działalności w tym obszarze.

Stąd też nasza prośba jak wyżej.

Pozostając z poważaniem

Bogusław Reguński

Wiceprezes Zarządu IGCP

Prośba o przedstawienie sytuacji sektora ciepłowniczego w świetle ustaleń ostatniego szczytu klimatyczno-energetycznego cd.

Warszawa, dnia 12.01. 2015 r.

MINISTERSTWO ŚRODOWISKA
SEKRETARZ STANU
PEŁNOMOCNIK RZĄDU DS. POLITYKI
KLIMATYCZNEJ

Marcin Korolec

DZR-II- 076-1 /1092 /141/LSJN

CP Izba Gospodarcza
Ciepłownictwo Polskie
WPLYNĘŁO

2015-01-15

L. dz. 49

Pan
Bogusław Rogulski
Wiceprezes Zarządu IGCP

Szanowny Panu Prezesa

Nawiązując do pisma z dnia 7 listopada br., znak: IGCP/758/2014, uprzejmie przekazuję poniższe wyjaśnienia w kontekście postanowień październikowej Rady Europejskiej.

Konkluzje Rady Europejskiej z 23 października 2014 r. (dalej: Konkluzje) nakreślają ramy polityki klimatyczno-energetycznej w perspektywie roku 2030, które zawierają cele w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, udziału energii ze źródeł odnawialnych oraz poprawy efektywności energetycznej. Konkluzje w szczególności odnoszą się do przydziałów bezpłatnych uprawnień, które zgodnie z obecną dyrektywą EU ETS były przewidziane do 2020 r. Na gruncie dyrektywy EU ETS (art. 10a ust.11), bezpłatny przydział dla ciepłownictwa powinien być kontynuowany do 2027 r., według ścieżki przewidującej 30% przydział bezpłatnych uprawnień w 2020 r. aż do likwidacji przydziału w 2027 r. Przy czym na wielkości bezpłatnego przydziału wpłynie ścieżka spadku ogólnej puli uprawnień w ETS, która w latach 2021-2030 będzie pomniejszana o współczynnik liniowy 2,2%. Zgodnie z Konkluzjami, po roku 2020 nie wygaśnie przydział bezpłatnych uprawnień dla sektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji, ponadto niektóre państwa członkowskie, w tym Polska, mogą zdecydować o kontynuacji przydzielania darmowych uprawnień dla sektora elektroenergetycznego do 2030 r. Konkluzje wprowadzają następujące mechanizmy kompensacyjne przewidziane dla państw, których PKB w przeliczeniu na mieszkańca wynosi poniżej 60% średniej unijnej (odniesienie do PKB dotyczy 2013 r. i jest wyrażone w EUR w cenach rynkowych), w tym dla Polski:

Prośba o przedstawienie sytuacji sektora ciepłowniczego w świetle ustaleń ostatniego szczytu klimatyczno-energetycznego cd.

- bezpłatny przydział uprawnień do emisji CO₂ (na pokrycie emisji związanych z produkcją energii elektrycznej) na propagowanie realnych inwestycji służących modernizacji sektora energetycznego przy unikaniu zakłóceń na wewnętrznym rynku energii oraz
- utworzenie rezerwy (funduszu modernizacyjnego) zarządzanej przez państwa członkowskie przy udziale Europejskiego Banku Inwestycyjnego, z której wpływy finansowe będą wykorzystywane do „zwiększenia efektywności energetycznej i modernizacji energetyki”.

Z powyższych zapisów dyrektywy EU ETS i Konkluzji Rady Europejskiej z października br. wynika iż istnieje możliwość kontynuacji przydzielania darmowych uprawnień dla elektrociepłowni i ciepłowni, natomiast zasady, kryteria i tryb ich udzielania po 2020 r. będzie najprawdopodobniej wynikał ze znowelizowanej dyrektywy EU ETS, w szczególności znowelizowanych art. 10a i art. 10c.

Obecnie trwają intensywne prace analityczne i koncepcyjne nad operacjonalizacją postanowień Konkluzji Rady Europejskiej tak, aby rozwiązania, które wypracuje Rząd Polski, w tym odnośnie do ww. dwóch mechanizmów kompensacyjnych, uwzględniały w sposób jak najbardziej efektywny potrzeby sektora energetycznego i odbiorców energii elektrycznej i ciepła.

Dostrzegamy potrzeby inwestycyjne sektora ciepłowniczego, w tym na budowę i modernizację sieci ciepłowniczej, w celu zwiększenia liczby podłączonych odbiorców, dlatego też sektor ciepłowniczy będzie mógł być nadal beneficjentem m. in. funduszy pochodzących ze środków unijnych w ramach polityki spójności, obejmującej lata 2014-2020. Dlatego też zachęcamy Izbę Gospodarczą Ciepłownictwo Polskie do aktywnej współpracy z administracją rządową w celu wypracowania optymalnych rozwiązań.

W odniesieniu do zapytania dotyczącego bezpośrednich implikacji dla sektora ciepłowniczego należy zaznaczyć, że dopiero szczegółowe rozwiązania dotyczące mechanizmu przydziału bezpłatnych uprawnień dla ciepłownictwa w kontekście kształtowania się ceny uprawnień do emisji w kolejnych latach będą miały rzeczywiste przełożenie na koszty funkcjonowania sektora ciepłowniczego.

z powołaniem
Me
Sekretarz Stanu
Pełnomocnik Rządu
do spraw Polityki Klimatycznej
Marcin Korolec

Unijne konsultacje w sprawie listy projektów z obszaru infrastruktury energetycznej

■ Komisja Europejska 23 grudnia 2014 r. rozpoczęła konsultacje w sprawie projektów z obszaru infrastruktury energii elektrycznej i gazu. Celem konsultacji jest przygotowanie drugiej listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania państw UE, którą Komisja Europejska ma opublikować w październiku 2015 r. Zainteresowani konsultacjami mogą wyrazić swoją opinię do 13 marca 2015 r. Formularz konsultacyjny dostępny jest na stronie internetowej Komisji Europejskiej pod adresem: http://ec.europa.eu/energy/infrastructure/consultations/pci_list_new_en.htm

Nowe regulacje prawne zwiększają zakres kompetencji Prezesa URE

■ Donajistotniejszych zmian prawnych w 2014 r. należy wprowadzenie w ustawie – Prawo energetyczne nowych zasad uzyskiwania koncesji na wytwarzanie i obrót paliwami ciekłymi z zagranicą. Wprowadzono także zabezpieczenie majątkowe, od złożenia którego uzależnione jest uzyskanie przez wnioskującego podmiot koncesji w tym zakresie. Do ważnych nowelizacji wspomnianej ustawy należy zaliczyć przywrócenie w marcu 2014 r. systemu wsparcia dla przedsiębiorstw energetycznych wytwarzających energię elektryczną i ciepło w kogeneracji. Ustawa określiła również procentowy zakres obowiązku uzyskania i przedstawiania do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji na kolejne lata, do 2018 roku.

Ustawa o prawach konsumenta i zmiany w Kodeksie Cywilnym

■ 25 grudnia 2014 roku weszła w życie ustawa o prawach konsumenta oraz zmiany w Kodeksie cywilnym. Nowe zasady dotyczą zakupów w sklepach tradycyjnych, w Internecie i na pokazach. Konsumentom zyskali też nowe możliwości przy składaniu reklamacji.

Rozporządzenia do ustawy antymonopolowej

■ UOKiK poinformował, że Rada Ministrów przyjęła rozporządzenia do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przepisy wykonawcze dotyczą programu łagodzenia kar, informacji i dokumentów koniecznych do zgłoszenia koncentracji i obliczania obrotu przy zamiarze fuzji lub przejęcia. Wszystkie wejdą w życie wraz z nowelizacją przepisów antymonopolowych – 18 stycznia 2015 r.

Celem nowelizacji prawa antymonopolowego jest zwiększenie ochrony konsumentów oraz skuteczniejsze wykrywanie praktyk ograniczających konkurencję. Zmiany w ustawie zostaną sprecyzowane rozporządzeniami wykonawczymi do nowych przepisów. Dotyczą one programu łagodzenia kar leniency, informacji i dokumentów, jakie należy podać w zgłoszeniu zamiaru koncentracji, a także sposobu obliczania obrotu przez podmioty planujące fuzje i przejęcia.

Rząd przyjął projekt ustawy w sprawie gazów cieplarnianych

■ Rada Ministrów przyjęła (13.01.2015) projekt ustawy o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych. Przepisy mają przyczynić się do ograniczenia emisji do atmosfery niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych i substancji zubożających warstwę ozonową pochodzących przede wszystkim z urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i ochrony przeciwpożarowej.

Zaproponowano rozwiązania, które przyczynią się do istotnego ograniczenia emisji do atmosfery niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych i substancji zubożających warstwę ozonową, wykorzystywanych w sektorach chłodnictwa i klimatyzacji, ochrony przeciwpożarowej i elektroenergetyki.

Proponowana ustawa wdraża wymogi unijne określając:

- obowiązki podmiotów prowadzących działalność związaną ze stosowaniem substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych, a także z obrotem tymi substancjami i gazami oraz produktami, urządzeniami, gaśnicami i systemami zawierającymi te środki; chodzi także o obowiązki podmiotów, które użytkują produkty, urządzenia gaśnicze i systemy zawierające te substancje lub gazy;
- zadania organów i jednostek właściwych w sprawach substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych, postępowania z produktami, urządzeniami, systemami ochrony przeciwpożarowej i gaśnicami, a także systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, zawierającymi te substancje lub gazy;
- wysokość opłat za wykonywanie czynności przez jednostkę certyfikującą personel i jednostkę certyfikującą przedsiębiorców;
- sankcje za naruszenie przepisów dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych.

nych oraz produktów, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic, jak też systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych zawierających te środki.

Ustawa o OZE uchwalona przez Sejm

■ Sejm RP uchwalił 16 stycznia 2015 r. ustawę o odnawialnych źródłach energii (OZE), która wprowadza nowe zasady wspierania energii wytwarzanej ze źródeł odnawialnych. Teraz dokument trafi pod obrady Senatu RP. Kluczowym rozwiązaniem w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów dotyczących wspierania OZE jest zmiana systemu świadectw pochodzenia energii na system aukcyjny. Zgodnie z ustawą rząd ma decydować, ile energii odnawialnej potrzebuje. Następnie ogłasza się aukcję, którą wygrywa ten oferent, który zaproponuje najniższą cenę. W zamian dostanie gwarancję wsparcia przez 15 lat.

Warto zwrócić uwagę, że aukcje będą w koszykach do 1 MW oraz powyżej 1 MW niezależnie od technologii. Zgodnie z wyliczeniami system ten ma być tańszy i bardziej efektywny.

Średnia kwartalna cena energii elektrycznej sprzedanej na zasadach innych niż wynikające z art. 49a ust. 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne

■ W dniu 14 stycznia br. Prezes URE, działając na podstawie przepisów ustawy - Prawo energetyczne, ogłosił średnią cenę energii elektrycznej sprzedawanej na zasadach innych niż określone w art. 49a ust. 1 i 2 tej ustawy za IV kwartał 2014 r. We wskazanym okresie ww. cena wyniosła 167,97 zł/MWh.

Obowiązek przedłożenia zweryfikowanego rocznego raportu o wielkości emisji za rok 2014 przez prowadzących instalacje i operatorów statków powietrznych

■ KOBiZE przypomina, że zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. nr 122 poz. 695) każdy prowadzący instalację objętą Systemem Handlu Uprawnieniami do Emisji oraz każdy operator statku powietrznego wykonującego operacje lotnicze objęte systemem jest zobowiązany do przedłożenia do Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami, do dnia 31 marca, zweryfikowanego raportu rocznego za rok 2014 tj. raportu rocznego o wielkości emisji wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji. Szczegółowe informacje na stronie KOBiZE.

Zmiana rozporządzenia nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych

■ Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami informuje, że na stronie internetowej www.kobize.pl, w zakładce „Prawo” umieszczono rozporządzenie, które wprowadza zmiany do zapisów załącznika VII rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181/30 z 12.07.2012 r.). Wprowadzone zmiany odnoszą się do wymagań dotyczących minimalnej częstotliwości analiz.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 743/2014 z dnia 9 lipca 2014 r. zastępujące załącznik VII do rozporządzenia (UE) nr 601/2012 w odniesieniu do minimalnej częstotliwości analiz.

Energetyka chce obniżki cen węgla

■ W „Rzeczpospolitej” (5.01) czytamy, że grupy energetyczne dążą do obniżki cen węgla na bieżący rok. Jednocześnie dziennik zwraca uwagę, że część z nich już skończyła negocjacje z sukcesem.

Dziennik przypomina, że pod koniec ubiegłego roku Elektrownia Ostrołęka z grupy Energa podpisała aneks do wieloletniej umowy dostawy węgla energetycznego Bogdanka i udało się jej wynegocjować ponad 4 proc. obniżkę.

Z informacji gazety wynika, że negocjacje z dostawcami węgla mają za sobą też Enea, która zdecydowaną większość węgla dla Elektrowni Kozienice kupuje też w Bogdancu, ale ta grupa nie ujawnia wyników rozmów z kopalniami.

Według „Rzeczpospolitej” można się również spodziewać, że o obniżki cen węgla będą też zabiegać PGE i Tauron, które zaopatrują się w paliwo w śląskich kopalniach. Dziennik przypomina, że PGE w umowie z głównym dostawcą węgla – Kompanią Węglową – ma ustaloną formułę cenową, która bazuje na cenach energii elektrycznej oraz cenach węgla na rynkach krajowym i międzynarodowym. Z wypowiedzi cytowanego przez dziennik rzecznika PGE Macieja Szczepaniuka wynika, że negocjacje jeszcze trwają.

Dziennik przytacza wyniki badań ankietowych przeprowadzonych przez serwis oferteo.pl. Wynika z nich między innymi, że prawie 80 proc. kupujących opał do ogrzewania

domów deklaruje, że są gotowi dopłacić 10 proc. ceny, a co trzeci nawet 20 proc., aby mieć pewność, że węgiel pochodzi z Polski.

Mechanizmy ograniczenia wzrostu cen energii

■ 3.01w rozmowie z PAP Wiceminister Środowiska powiedział, że w ramach nowego pakietu klimatycznego UE na lata 2020-2030 utrzymaliśmy darmowe uprawnienia do emisji w elektroenergetyce i dzięki temu zyskaliśmy mechanizm, który pozwoli ograniczyć wzrost cen energii.

System ten będzie działał, jeśli przedsiębiorstwa zdecydują się inwestować w nowe bardzo potrzebne technologie – bez względu na to, czy będą to inwestycje w nowe moce węglowe, w nowe moce gazowe, nowe moce odnawialnych źródeł energii, czy w technologii bezemisyjnej np. energetyka jądrowa.

Według polityki klimatyczno-energetycznej na lata 2014-2020 darmowe uprawnienia do emisji w energetyce miały wygasać w 2019 roku. Na październikowym szczycie UE udało się je utrzymać po roku 2020.

Dzisiaj nawet proste zastąpienie energetyki węglowej nowymi inwestycjami w energetykę węglową natychmiast przekłada się na redukcję emisji z powodu zastosowania nowej, czystszej technologii.

Polskie władze muszą jeszcze określić, w jaki sposób funkcjonował będzie fundusz modernizacji energetyki, z którego Polska może otrzymać równowartość 135 mln uprawnień emisyjnych. Zdaniem ministra M. Korolca środki te, przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, powinny trafić na małe źródła energii, takie jak niewielkie elektrownie wodne, biogazownie, energetykę prosumencką czy przebudowę sieci. Według wiceministra w przypadku funduszu modernizacji energetyki od wyborów technologicznych, które zostaną podjęte w kraju, będzie zależało, jakie korzyści kraj osiągnie w perspektywie długofalowej.

Unijni przywódcy uzgodnili w październiku na szczycie w Brukseli, że UE ograniczy emisje CO₂ o co najmniej 40 proc. do 2030 r. względem roku 1990. W Brukseli będą prowadzone szczegółowe prace dotyczące rozwiązań legislacyjnych, które mają zapewnić osiągnięcie tego celu.

Dane nt. mocy OZE w Polsce na koniec 2014 roku

■ Urząd Regulacji Energetyki podał dane na temat zainstalowanego w naszym kraju potencjału odnawialnych źródeł energii. Według URE, na koniec 2014 r. ich łączna moc zbliżyła się do 6 GW.

Według URE, moc OZE w Polsce na koniec III kwartału 2014 r. wynosiła 5844 MW wobec 5511 MW na koniec III kwartału 2013 r.

W październiku URE informował, że na koniec III kwartału 2014 r. moc odnawialnych źródeł energii uległa zmniejszeniu w ujęciu kwartału do kwartału o 34,7 MW. Za spadek mocy OZE odpowiadała energetyka wiatrowa, której całkowity potencjał zmalał w ubiegłym kwartale z ok. 3727 MW do ok. 3668,3 MW.

Na koniec pierwszej połowy 2014 r. w Polsce działało 3727 MW elektrowni wiatrowych, 995,2 MW elektrowni biomasowych, 973,6 MW elektrowni wodnych, 179,7 MW biogazowni i niecałe 3 MW elektrowni fotowoltaicznych.

Urząd Regulacji Energetyki informuje też, że liczba wydanych świadectw pochodzenia energii ze źródeł odnawialnych, czyli tzw. zielonych certyfikatów, w październiku ubiegłego roku przekroczyła 100 tysięcy.

Hybrydowa elektrownia wykorzystująca geotermię, biomasę i gaz

■ Za portalem internetowym gramzielone.pl podajemy, że w Uniejowie (woj. łódzkie) rozpoczęła się budowa hybrydowej elektrowni o mocy 2,4 MW, która będzie produkować energię z wykorzystaniem wód termalnych, gazu i biomasy.

Uniejów wykorzystuje już wody termalne do ogrzewania domów mieszkalnych, szkół i urzędów. Gdy temperatura na zewnątrz spada do -10°C, wodę podgrzewa dodatkowo kocioł na biomasę.

Docelowo ciepło będzie pozyskiwane z 3 odwiertów o głębokości 2 km. Władze gminy chcą jednak pozyskiwać energię z jeszcze głębszych odwiertów, do 2,8 km, gdzie temperatura wody sięga 100°C, podczas gdy z głębokości 2 km pozyskiwana jest woda o temperaturze 68°C.

Jak informuje Polska Agencja Prasowa, teraz biomasę i wody termalne połączone z gazem będą wykorzystywane również do produkcji energii elektrycznej.

Pomysłodawcą budowy hybrydowej elektrociepłowni jest dr hab. inż. Władysław Kryłowicz z Instytutu Maszyn Przepływowych Politechniki Łódzkiej, który zauważył, że woda termalna – potrzebna zimą do ogrzewania mieszkań – latem jest wykorzystywana w Uniejowie w niewielkim stopniu.

Naukowcy z Politechniki Łódzkiej wymyślili, by do zimowej produkcji ciepła dołożyć w okresie letnim produkcję prądu. Jednak woda, której temperatura oscyluje na poziomie niecałych 70°C, jest zdecydowanie za chłodna, by mogła uruchomić klasyczne turbiny parowe. Minimum gwarantującym opłacalność jest temperatura 98°C. Dlatego geotermia z Uniejowa będzie dogrzewana biomasą.

Energia elektryczna i ciepła, która będzie produkowana w Uniejowie, zaspokoi potrzeby użytkowników budynków należących do miasta i jego spółek. Dodatkowo władze Uniejowa chcą znaleźć inwestora, który byłby zainteresowany odbiorem taniego ciepła.

Elektrownia ma być oddana do użytku za pół roku. Jej koszt wyniesie ok. 20 mln zł. Szacuje się, że inwestycja zwróci się po niespełna dziewięciu latach. Projekt jest współfinansowany z funduszy unijnych; Uniejów otrzymał na ten cel 12 mln zł.

Umowa na modernizację kotła w EC Siekierki

■ PGNiG Termika podpisała umowę z konsorcjum firm Andritz – Budimex na modernizację kotła OP-230 w Elektrociepłowni Siekierki. W ramach inwestycji zostanie wybudowana instalacja odazotowania, natomiast istniejąca instalacja odsiarczania będzie zmodernizowana. Wartość umowy sięga prawie 63 mln zł netto.

Realizacja inwestycji umożliwi pracę kotła ze standardami przewyższającymi obecne i przyszłe normy emisji do środowiska. Uruchomienie instalacji planowane jest na początek 2017 roku.

Energetykę czeka wiele zmian

■ Rzeczpospolita 13.01 - W tym roku oprócz już zapowiadanych planów konsolidacyjnych, czy efektów wdrażania programu dla górnictwa energetykę czeka wiele zmian regulacyjnych, które będą miały wpływ na branżę w kolejnych latach.

Dziennik przypomina, że na poziomie unijnym w tym roku mają zapaść między innymi kluczowe decyzje dla rynku uprawnień

do emisji, a o co za tym idzie poziomu cen uprawnień. Chodzi między innymi o mechanizm tzw. rezerwy stabilizacyjnej, którego zasady działania mamy poznać w lutym, czy zasady przydziału bezpłatnych uprawnień na lata 2020-2030. „Rz” zwraca też uwagę, że w trzecim kwartale mają zostać przyjęte nowe restrykcyjne normy emisji tlenków azotu i siarki raz dwutlenku siarki i pyłów.

Jak podkreśla dziennik od ostatecznego kształtu tych regulacji będą na pewno uzależnione wyniki finansowe firm energetycznych. Jednocześnie „Rz” zwraca uwagę, że w tym roku można się też spodziewać również zmian na poziomie krajowym. Wśród nich dziennik wymienia między innymi zmianę systemu wsparcia dla OZE, czy przygotowania do wprowadzenia regulacji jakościowej w podsektorze dystrybucji energii elektrycznej.

Prace nad nową polityką energetyczną nadal trwają

■ Rzeczpospolita 13.01: Analiza uwag do ogłoszonego w sierpniu ubiegłego roku projektu Polityki Energetycznej Polski do 2050 r. nadal trwa i nie należy spodziewać się, że rozstrzygnięcia w tej sprawie zapadną w najbliższym czasie.

Dziennik przypomina, że do projektu w ramach konsultacji zgłoszono ponad 200 uwag. Ich analiza nadal trwa, choć wcześniej pojawiały się zapowiedzi, że prace nad dokumentem zakończą się jeszcze w ubiegłym roku. Według źródła „Rzeczpospolitej” trudno oczekiwać, że uda się zakończyć ten proces nawet do końca marca.

Jednocześnie cytowana przez dziennik rzeczniczka MG Danuta Ryszkowska - Grabowska wyjaśnia, że prace nad nową polityką energetyczną Polski wydłużają się, z jednej strony ze względu na dużą ilość zgłoszonych uwag, a z drugiej ze względu na konieczność uwzględnienia w tym dokumencie nowych celów unijnej polityki klimatyczno-energetycznej. Rzeczniczka zaznacza również, że w projekcie trzeba wziąć pod uwagę również sytuację panującą w sektorze węgla kamiennego.

Jak czytamy w „Rz”, Ministerstwo Gospodarki planuje też przeprowadzenie kolejnego etapu konsultacji nad nowym projektem Polityki Energetycznej Polski do 2050 r.

Najtańszy sposób ogrzewania – wynik badania przeprowadzonego na zlecenie GPEC

■ Badanie opinii publicznej na zlecenie Grupy GPEC pokazało, że prawie połowa Polaków utrzymuje zbyt wysokie temperatury w swoich domach, jednak z drugiej strony aż 64 proc. jest świadomych, że Ciepło Systemowe to najbardziej ekonomiczny sposób ogrzewania.

Badania pokazały, że duża część ludności Polski utrzymuje zimą w swoich pokojach dziennych zbyt wysoką temperaturę: aż 50 proc. deklaruje, że wynosi ona 24 stopni Celsjusza i więcej. Jednocześnie 68 proc. mówi, że ważna jest dla nich dbałość o środowisko naturalne. Na zużycie energii wpływa także sposób wietrzenia pomieszczeń. Spośród ankietowanych, aż 31 proc. uchyla okno kilka razy dziennie na kilka minut, nie wiedząc, że wietrzenie przez uchylanie powoduje utratę ciepła i ruch powietrza jedynie w okolicach okna. Efektywne wietrzenie zimą powinno być krótkie i intensywne. Dodatkowo 38 proc. Polaków zasłania grzejniki meblami, przez co ciepło nie może swobodnie rozejść się po mieszkaniu i dużo mniej efektywnie jest wykorzystywane do jego ogrzania.

Stawką w kwestii zmniejszenia zużycia energii jest także poprawa jakości powietrza w miastach. Aktualnie produkcja energii powstającej w wyniku spalania węgla kamiennego lub brunatnego jest coraz bardziej ograniczana poprzez likwidację starych i nieefektywnych kotłowni opalanych koksem, węglem i podłączanie zasilanych przez nie obszarów do nowoczesnych systemów ciepłowniczych.

Polacy są świadomi tego, jaki sposób ogrzewania jest najbardziej ekonomiczny i jednocześnie przyjazny środowisku. Aż 64 proc. z nich odpowiada, że to ciepło sieciowe jest najbardziej korzystne. Chociaż w dalszym ciągu 24 proc. uważa, że to ogrzewanie gazem ziemnym jest najtańsze, a 12 proc. twierdzi wręcz, że elektryczne, które tymczasem jest zdecydowanie najdroższym źródłem ogrzewania. Jednak ponad jedna trzecia (39 proc.) Polaków twierdzi, że gdyby kupowali nowe mieszkanie, istotnym elementem przy jego wyborze byłaby możliwość ogrzewania Ciepłem Systemowym, a w szczególności zwracają na to uwagę mieszkańcy województwa lubelskiego (70 proc.), zachodniopomorskiego (69 proc.) i podlaskiego (67 proc.).

Produkcja energii w roku 2014

■ Z danych PSE wynika, że w roku 2014 r. w elektrowniach na węgiel kamienny produkcja energii była mniejsza niż rok wcześniej o 5,06 proc. a w elektrowniach na węgiel brunatny - o 4,82 proc. Aż o 23,3 proc. wzrosła produkcja energii w elektrowniach wiatrowych.

Jak informuje PSE, produkcja energii w Polsce w 2014 r. wyniosła 156,5 TWh i była mniejsza o 3,65 proc. niż rok wcześniej, kiedy była na poziomie 162,5 TWh., natomiast wzrosło krajowe zużycie energii - ze 157,98 TWh w 2013 r. do 158,73 TWh w roku 2014. To wzrost o 0,49 proc.

W elektrowniach zawodowych na węgiel kamienny w 2014 r. wyprodukowano 80,2 TWh, czyli o 5,06 proc. mniej niż rok wcześniej, kiedy z tego surowca wyprodukowano 84,5 TWh.

Produkcja w elektrowniach na węgiel brunatny spadła z poziomu 56,9 TWh w 2013 r. do 54,2 TWh, czyli o 4,82 proc.

Znacząco, bo aż o 8,76 proc. spadła produkcja w zawodowych elektrowniach wodnych – spadek nastąpił z poziomu 2,76 TWh w 2013 r. do 2,52 TWh w roku 2014.

Zauważalnie - o 3,98 proc. - wzrosła natomiast produkcja w źródłach gazowych – z poziomu 3,14 TWh w 2013 r. do 3,27 TW w 2014 r.

Produkcja w elektrowniach wiatrowych w 2014 r. wzrosła aż o 23,38 proc. – z poziomu 5,82 TWh w 2013 r. do 7,18 TWh.

W niewielkim stopniu zmieniła się produkcja energii w elektrowniach przemysłowych, która spadła o 1,64 proc. z 9,17 TWh w 2013 r. do 9,02 TWh w 2014 r.

Program Dobrowolnych Odejsć w PGE GiEK SA

■ Informacja PGE GiEK: w styczniu ruszyła czwarta edycja Programu Dobrowolnych Odejsć w koncernie PGE GiEK. Program realizowany będzie etapami do czerwca 2017 r. W wyniku poprzednich edycji skorzystało z niego ok. 3 100 pracowników. Czwarta edycja PDO kierowana jest do pracowników wszystkich obszarów działalności spółki. Zgodnie z przyjętym regulaminem program realizowany będzie w pięciu etapach - od stycznia 2015 r. do czerwca 2017 r.

Aby skorzystać z programu, pracownik składający wniosek będzie musiał uzyskać zgo-

dę pracodawcy. Z PDO mogą skorzystać pracownicy zatrudnieni na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w dniu wejścia w życie programu, którzy: są objęci gwarancjami zatrudnienia na podstawie Umowy Społecznej oraz nie nabyli i nie nabędą do dnia rozwiązania umowy o pracę prawa do świadczenia emerytalnego, a także ci którzy nabyli lub nabędą do dnia rozwiązania umowy o pracę prawo do świadczenia emerytalnego, za wyjątkiem osób, które osiągną ustawowy wiek emerytalny.

Z programu mogą skorzystać także pracownicy, którzy nie są objęci gwarancjami zatrudnienia na podstawie Umowy Społecznej, i którzy nie nabyli i nie nabędą do dnia rozwiązania umowy o pracę prawa do uprawnień emerytalnych w związku z osiągnięciem ustawowego wieku emerytalnego.

Wysokość odszkodowania z programu uzależniona jest od grupy uprawnionych, do której jest zakwalifikowany pracownik, od daty przystąpienia do programu, a także od ilości lat brakujących do uzyskania prawa do świadczenia emerytalnego.

MPEC w Krakowie rozbuduje sieć, by ograniczyć palenie węgłem

■ Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Krakowie wybuduje w najbliższych latach ok. 6,7 km sieci ciepłowniczej w centrum miasta, dzięki czemu zmniejszy się liczba palenisk węglowych. W zeszłym roku firma podłączyła 53 budynki dotychczas ogrzewane węgłem.

Z zaplanowanego na najbliższe lata programu inwestycyjnego będą mogli skorzystać mieszkańcy kamienic znajdujących się przy ulicach w centrum miasta.

Mieszkańcy Krakowa, którzy obecnie ogrzewają swoje mieszkania i domy paliwami stałymi, w tym węgłem mogą skorzystać ze specjalnego miejskiego programu oferującego dotacje na wymianę pieców węglowych na bardziej ekologiczne urządzenia grzewcze.

W 2014 roku podłączono do MPEC 53 budynki, ogrzewane dotychczas węgłem, w których zostało wyłączonych z eksploatacji 688 pieców i siedem kotłowni. Do tego dochodzą paleniska zlikwidowane przez mieszkańców wybierających inne źródła ogrzewania: prąd czy gaz ziemny.

Zgodnie z uchwałą Rady Miasta z pomocy finansowej na zmianę systemu ogrzewania mogą korzystać te osoby, które zlikwidują piec węglowy i spełnią określone kryteria dochodowe. Miesięczny dochód osoby samotnej powinien być niższy niż 2 tys. 439 zł netto, a w przypadku rodzin dochód może wynosić maksymalnie 1 tys. 368 zł netto na osobę.

PIGEO zmienia nazwę i rozszerza działalność po 10 latach funkcjonowania

■ Walne Zgromadzenie Członków Polskiej Izby Gospodarczej Energii Odnawialnej podjęło decyzję o poszerzeniu działalności i zmianie nazwy na Polską Izbę Gospodarczą Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej (PI-GEOR).

Polska Izba Gospodarcza Energii Odnawialnej została powołana do życia 12 października 2004 roku, by reprezentować firmy działające na rynku energii ze źródeł odnawialnych (OZE) w Polsce.

Po 10 latach funkcjonowania Zarząd i Członkowie Izby postanowili poszerzyć zakres działalności, z czym związana jest zmiana nazwy. Od teraz będzie to Polska Izba Gospodarcza Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej, w skrócie PIGEOR. Zdaniem PIGEOR konieczna i nieunikniona jest zmiana podejścia do polskiej energetyki. Wielkoskalowy system struktur bazujących na wykorzystaniu węgla nieuchronnie będzie się zmieniał, strategicznym rozwiązaniem jest energetyka rozproszona, charakteryzująca się znacznie większą elastycznością i zdolnością reagowania na zmienne zapotrzebowanie na energię, dająca możliwości wykorzystania lokalnych zasobów odnawialnych źródeł energii oraz zwiększenie liczby miejsc pracy, jest to także impuls do rozwoju na poziomie lokalnym i regionalnym, czego Polska bardzo potrzebuje - czytamy w komunikacie Izby.

Ciepło systemowe w Białymstoku – komfort ogrzewania z MPEC i ENEA Wytwarzanie

■ Właściciele nowych budynków coraz chętniej korzystają z ciepła systemowego. Jest to nowoczesny i przyjazny środowisku sposób ogrzewania mieszkań i podgrzewania wody, który w Białymstoku jest dostępny dzięki sieci MPEC i ENEA Wytwarzanie. W całej Polsce korzysta z niego już prawie 15 mln osób.

Odbiorcami ciepła systemowego są nie tylko mieszkańcy, ale też obiekty handlowe, biurowe i użyteczności publicznej. Większość firm deweloperskich, które budowały nowe mieszkania w Białymstoku, zdecydowało się właśnie na ciepło systemowe. W przyszłym roku dołączy do nich następnych 50 budynków. Ogrzewane ciepłem systemowym będą m.in. kolejne bloki w rozbudowywanych kompleksach mieszkaniowych przy ul. Sybiraków, alei Jana Pawła II i osiedli Skorupy oraz Bacieczki.

Właściciele większości białostockich galerii czy supermarketów, nie mają wątpliwości co do komfortu jakie daje ciepło systemowe. Największym nowym obiektem handlowym, jaki będzie ogrzewany przez MPEC jest Galeria Jurowiecka, która powstaje w centrum Białegostoku.

Ciepło systemowe od MPEC płynie również do dwóch największych obiektów publicznych oddanych do użytku jesienią 2014 r. To Stadion Miejski oraz Kampus Uniwersytecki z wydziałami matematyki i informatyki, fizyki, biologii i chemii. Budowle znajdują się w zielonej części miasta na skraju Lasu Zwierzyńskiego. Od niedawna z korzyści jakie daje ciepło systemowe z MPEC-u mogą również korzystać obiekty przemysłowe Specjalnej Suwalskiej Strefy Ekonomicznej Oddział Białystok.

Energetycy czekają na nową politykę energetyczną

■ Branża energetyczna czeka na nową politykę energetyczną, która przesądzi o tym, w jakim kierunku ma się rozwijać między innymi podsektor wytwarzania. Bez odpowiedzi na to pytanie trudno oczekiwać nowych inwestycji.

Najważniejszym dokumentem, na jaki czekają inwestorzy, jest strategia rozwoju polskiej energetyki do 2050 roku. Resort gospodarki zapowiada, że projekt będzie gotowy w ciągu kilku tygodni. Musi jednak uwzględnić ponad 200 poprawek zgłoszonych podczas konsultacji, a także plan naprawczy dla Kompanii Węglowej.

Pakiet ustaw energetycznych w Polsce już od kilku lat jest tematem dyskusji i prac rządu, jednak w dalszym ciągu nie widać ostatecznego efektu. Trudno jest mówić o inwestycjach w konkretne aktywa czy rozwiązania, ponieważ nie wiemy, w jakich realiach przyjdzie nam później te projekty eksploatować. Tutaj kluczowe dla każdego inwestora i dla firm energetycznych również są ramy prawne i tak długo, jak tych ram prawnych nie będzie, tak długo trudno będzie mówić o konkretnych projektach, podawać wielkość czy nawet paliwa, z których chce się korzystać.

Z projektu „Polityka energetyczna Polski do 2050 roku” wynika, że z czasem Polska będzie ograniczać produkcję energii z węgla, zastępując ją energią jądrową. Do 2030 roku 20 proc. prądu w Polsce pochodzić ma ze źródeł odnawialnych.

Wygląda na to, że branża energetyczna doczeka się wreszcie ustawy o odnawialnych źródłach energii, którą Sejm uchwalił. Musi jeszcze przejść przez Senat i zdobyć podpis prezydenta. Dla przedsiębiorstw energetycznych specjalizujących się w budowie nowoczesnych elektrociepłowni ważniejsze jest jednak wsparcie kogeneracji.

Jest dużo możliwości rozwoju, ale ich warunkiem jest stabilne prawo i oczywiście jakiegokolwiek prawo. Bo w tej chwili dyskusja na temat ram prawnych toczy się już chyba 3 bądź 4 lata. Sytuacja ta spowodowała, że obecnie żadna firma zagraniczna ani żaden duży inwestor nie rozwijają w polskiej energetyce projektów, a wszystko ze względu na tę niepewność.

EDF Polska rozpoczyna sprzedaż energii małym firmom

■ Z początkiem 2015 r. grupa EDF w Polsce rozpoczęła sprzedaż energii do małych i średnich firm i w związku z tym poszukuje partnerów do pośrednictwa w sprzedaży. Do tej pory EDF koncentrowało się na sprzedaży energii na rynku hurtowym i dla dużych odbiorców komercyjnych.

Grupa EDF posiada w Polsce ok. 10 proc. udziału w rynku energii elektrycznej, 15 proc. w rynku ciepła sieciowego i zatrudnia blisko 3300 pracowników. Grupa EDF jest też największym zagranicznym inwestorem w branży energetycznej. EDF jest największym producentem energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu, zaopatrując w ciepło Kraków, Gdańsk i Gdynię, Zieloną Górę, Wrocław i Siechnice oraz Toruń. EDF posiada systemową elektrownię węglową o mocy 1 775 MW w Rybniku.

W Polsce podstawowym źródłem (ponad 90 proc.) energii elektrycznej jest węgiel. Na potrzeby swojej działalności wytwórczej EDF zużywa blisko 7 milionów ton węgla rocznie, co czyni go jednym z największych nabywców tego surowca w kraju.

Energetyczne Centrum Nauki w Kielcach

■ Jak podaje PAP w Kieleckim Parku Technologicznym rozpoczęło się wyposażanie wnętrza Energetycznego Centrum Nauki. Placówka edukacyjna ma rozpocząć działanie w drugiej połowie roku, jest częścią budowy nowych inkubatorów dla biznesu.

Sala zostanie podzielona na trzy sektory tematyczne: „Ogień i Ziemia”, „Powietrze i Woda” oraz „Człowiek”. W centrum wysta-

wy zainstalowany zostanie „wielki piec” połączony z maszyną parową, dzięki któremu będzie można zobaczyć, jak wygląda proces spalania węgla w elektrowni. Nie zabraknie również prezentacji działania różnych typów elektrowni wodnych. Zwiedzający sami będą mogli wybudować na przykład tamę.

Poza urządzeniami w placówce znajdzie się także szereg ekranów multimedialnych, na których będą wyświetlane liczne prezentacje oraz interaktywne gry.

Będzie to drugie centrum nauki w Świętokrzyskim. Pierwsze, którego patronem jest Leonardo da Vinci, powstało w Regionalnym Centrum Naukowo-Technologicznym w Podzamczu Chęcińskim, gdzie znajdują się ekspozycje poświęcone m.in. naukom humanistycznym, ścisłym, a także sztuce.

Otwarcie zaplanowano na początek drugiej połowy br. inwestycja jest współfinansowana z funduszy unijnych w ramach Programu Operacyjnego „Rozwój Polski Wschodniej”, w ramach szerszego

Lista Projektów Strategicznych dla infrastruktury energetycznej przyjęta

■ 13 stycznia została przyjęta przez Ministerstwo Gospodarki „Lista Projektów Strategicznych dla infrastruktury energetycznej w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020”.

Lista Projektów Strategicznych dla infrastruktury energetycznej w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020 stanowi Project pipeline dla sektora energetyki w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020. Project pipeline obejmuje listę projektów skierowanych do wsparcia w ramach trzech priorytetów inwestycyjnych: Promowanie produkcji i dystrybucji odnawialnych źródeł energii (Fundusz Spójności), Rozwój i wdrażanie inteligentnych systemów dystrybucji na średnich i niskich poziomach napięcia (Fundusz Spójności) oraz Zwiększenie efektywności energetycznej i bezpieczeństwa dostaw poprzez rozwój inteligentnych systemów dystrybucji, magazynowania i przesyłu energii oraz poprzez integrację rozproszonego wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego).

Wartość przewidzianych do realizacji projektów z obszaru przesyłu energii elektrycznej przekracza 5,3 mld zł (30 projektów), z obszaru dystrybucji energii elektrycznej sięga prawie 5,4 mld zł (188 projektów). Na liście znalazły się też 23 projekty inwestycji w przesył gazu na łączną kwotę ponad 6,5 mld zł, 6 projektów z obszaru magazynowania gazu na łączną kwotę ponad 7 mld zł i 45 inwestycji w gazową sieć dystrybucyjną na kwotę pra-

wie 3,2 mld zł. Lista inwestycji zwiera także projekt rozbudowy terminala LNG w Świnoujściu o wartości 1 mld zł.

Pomoc dla dużych miast w przystosowaniu do zmian klimatu

■ PAP 25.01: Ministerstwo Środowiska pomoże dużym miastom opracować plany adaptacji do zmian klimatu. Jak zapowiedział minister Maciej Grabowski, już w połowie lutego zamierza rozmawiać z władzami metropolii nt. walki ze skutkami coraz częstszych ekstremów pogodowych.

Minister tłumaczył w rozmowie z PAP, że plany adaptacyjne mogą dotyczyć przygotowania się na gwałtowne opady deszczu, lokalne podtopienia, ekstremalne upały i wichury, opracowania systemów odprowadzania deszczówki czy też zagospodarowania przestrzennego terenów silnie zurbanizowanych, gdyż np. możliwości wchłaniania deszczu przez glebę są tam mocno ograniczone. Zwrócił także uwagę, że duże miasta szybko rozbudowują swoją infrastrukturę, rośnie ich majątek, więc potencjalne straty mogą być dużo większe, niż na terenach wiejskich.

„Zmiany klimatu są faktem. Teraz - również na poziomie miast, w szczególności dużych miast - musimy się do nich przygotować. (...) Tym zjawiskom poświęciliśmy zbyt mało uwagi” - podkreślił Grabowski.

W połowie przyszłego miesiąca minister środowiska chciałby spotkać się z przedstawicielami władz miejskich i złożyć im ofertę współpracy. Jak tłumaczył, jego celem jest wyposażenie miast w profesjonalnie przygotowane i kompleksowe plany adaptacji do zmian klimatu.

Przygotowanie tych planów według niego ułatwi w przyszłości podejmowanie przez miasta decyzji inwestycyjnych oraz zabieganie o środki unijne. Swoją myśl kieruje do ośrodków, liczących co najmniej 100 tys. mieszkańców.

„Chcemy zrobić to według jednolitej metodologii, co nie oznacza oczywiście, że te plany będą jednakowe - mówił minister. - Każde miasto jest inne i to zostanie wzięte pod uwagę. Specyficzną sytuację mamy w aglomeracji górnośląskiej i trójmieście, gdzie organizmy miejskie się przenikają. W takich przypadkach racjonalne jest uwzględnienie w planie adaptacji powiązanych ze sobą ośrodków. W innych miastach, np. w Lublinie czy Białymstoku, wystarczy pojedynczy plan”.

Szef resortu środowiska przewiduje, że opracowanie planów adaptacyjnych dla miast potrwa co najmniej półtora roku, gdyż jest to proces, wymagający analizy wielu danych i procesów oraz zaangażowania i współpracy ze strony miast.

Przygotowanie planów adaptacji dla miast będzie realizowane w ramach indywidualnego projektu koordynowanego przez Ministerstwo Środowiska i finansowanego z Programu Operacyjnego „Infrastruktura i Środowisko”.

M. Grabowski powiedział też, że obecnie tylko Warszawa przygotowuje projekt planu adaptacji do zmian klimatu (w ramach programu Life). Wyraził jednocześnie przekonanie, że podobne plany adaptacyjne dla innych dużych polskich miast pomogą efektywnie wydawać m.in. środki UE na lata 2014-2020. „Z tego co wiem, żadne inne duże miasto nie ma takiego planu. A jestem przekonany, że znacznie sensowniej będzie można wydawać pieniądze, jeżeli takie plany we współpracy z miastami zostaną profesjonalnie przygotowane” - zauważył minister.

Pod koniec 2013 roku rząd zatwierdził opracowany przez Ministerstwo Środowiska „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA). Dokument wskazuje, że zmiany klimatu należy uwzględniać przy tworzeniu mechanizmów regulacyjnych i planów inwestycyjnych tak samo, jak ryzyka o charakterze makroekonomicznym, czy geopolitycznym. SPA podkreśla, że działania adaptacyjne wiążą się ze znacznymi kosztami. Zaznacza jednak, że ewentualne zaniechania spowodują jeszcze większe straty.

Wzrost mocy osiągalnej Elektrowni Bełchatów

■ 14 stycznia został przekazany do eksploatacji po kompleksowej modernizacji blok nr 11 - poinformowało PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna. Po modernizacji moc bloku wzrosła do 390 MW i moc osiągalna bełchatowskiej elektrowni wynosi obecnie 5400 MW.

Dzięki modernizacji moc bloku nr 11 wzrosła z ok. 370 MW do 390 MW, a całkowita moc osiągalna Elektrowni Bełchatów z 5 380 MW do 5 400 MW.

Kompleksowa modernizacja bloków energetycznych w Elektrowni Bełchatów trwa od 2007 roku. Zmodernizowano już bloki nr 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 11. Obecnie w bełchatowskiej elektrowni trwa rozruch bloku nr 12. Jego synchronizacja przewidziana jest w przyszłym miesiącu. W ramach programu będą jeszcze modernizowane bloki 9 i 10. Po zakończeniu modernizacji tych trzech bloków moc Elektrowni Bełchatów na wzrosnąć o dalsze 60 MW (3 x 20 MW).

Prezes PGE GiEK Jacek Kaczorowski Menedżerem Roku 2014

■ Tytuł Menedżera Roku 2014 Prezesowi Zarządu PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna Jackowi Kaczorowskiemu przyznała kapituła konkursu organizowanego po raz 7. przez Dziennik Łódzki oraz Łożę Łódzką Business Centre Club.

W skład kapituły weszli m.in. wojewoda łódzki, marszałek województwa łódzkiego, rektorzy Politechniki Łódzkiej i Uniwersytetu Łódzkiego, a także kanclerz Wyższej Szkoły Informatyki oraz organizatorzy konkursu. W tym roku najlepszego menedżera regionu łódzkiego wytypowano spośród ponad 100 kandydatów, zgłoszonych przez około 200 elektorów – samorządowców, naukowców, polityków i przedsiębiorców.

Jacek Kaczorowski od 1 września 2010 roku jest Prezesem Zarządu PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna – krajowego lidera w wytwarzaniu energii elektrycznej, jednocześnie największej ze spółek Grupy Kapitałowej PGE. Przeprowadzone pod jego kierownictwem w latach 2009 – 2010 procesy konsolidacyjne, obejmujące 12 spółek wydobywczych i wytwórczych GK PGE, zakończyły się pełnym sukcesem organizacyjnym i formalno-prawnym, bez wywoływania niepotrzebnych obaw pracowników oraz napięć społecznych.

W kolejnych latach Prezes PGE GiEK kontynuował procesy konsolidacji wewnętrznej przedsiębiorstwa, w szczególności przyjmując bezpośrednią odpowiedzialność za realizację w latach 2011-2013 Programu Poprawy Efektywności oraz za uruchomienie w 2013 r. - w Oddziałach oraz Centrali Spółki - projekty optymalizacyjne.

W 2008 roku po raz pierwszy znalazł się w rankingu Polska Dziennik Łódzki w gronie najbardziej wpływowych osób w regionie łódzkim, które pozytywnie oddziałują na życie regionu i zamieszkującej go społeczności. W 2009 r. otrzymał tytuł Menedżera Roku Regionu Łódzkiego. W 2010 roku uznany został za najbardziej wpływową osobę regionu bełchatowskiego. W tym też roku został wyróżniony przez branżę laurem Biały Węgiel. Zaś w roku 2014 otrzymał Klucz Sukcesu za zasługi dla energetyki.

Więcej pieniędzy na OZE i ochronę środowiska z NFOŚiGW

■ O prawie miliard złotych wzrosną w tym roku nakłady Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na inwestycje. Fundusz wyda 6,6 mld zł z środków własnych oraz unijnych.

To kolejny rok większych wydatków. W 2013 r.

Fundusz wydał ponad 5,5 mld zł, w 2014 r. o 300 mln więcej, a w tym roku chce przeznaczyć na ten cel ponad 6,6 mld.

Ruszył już nabór wniosków w sprawie przystąpienia banków do programu Prosument. Za pośrednictwem wyłonionych instytucji finansowych Polacy będą mogli ubiegać się o dopłaty do instalacji wykorzystujących odnawialne źródła energii. Banki, które będą uczestniczyć w programie finansowania inwestycji w odnawialne źródła energii, mogą już składać wnioski. Dzięki niemu konsumenci decydujący się na instalację OZE w swoim domu mogą uzyskać dofinansowanie z banku w ramach budżetu przewidzianego przez NFOŚiGW.

Na lata 2015-2017 (z możliwością zawierania kontraktów do końca 2015 r.) Fundusz przeznaczył na program 200 mln zł. W ramach dofinansowania konsumenci mogą liczyć na 20-40 proc. kosztów kwalifikowanych w formie dotacji oraz resztę kosztów w formie kredytu. Poza osobami fizycznymi o wsparcie mogą ubiegać się także spółdzielnie i wspólnoty mieszkaniowe.

Wdrażanie Prosumenta przez banki to ostatni z trzech kanałów dystrybucji środków. W zeszłym roku odbył się nabór beneficjentów wśród jednostek samorządu terytorialnego oraz za pośrednictwem wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Cały budżet pilotażu w latach 2014-2015 to 400 mln zł.

Dodatkowym bodźcem do inwestycji będą też programy unijne z perspektywy 2014-2020. Nabory do pierwszych powinny ruszyć już w tym roku.

W ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko Polska otrzyma 27,4 mld euro. Na I oś priorytetową (zmniejszenie emisyjności gospodarki) przeznaczono ponad 1,8 mld euro, a na II oś priorytetową (ochrona środowiska) ponad 3,5 mld euro.

Nowe zasady przyznawania środków w ramach POIiŚ negatywne dla kogeneracji

■ Rzeczpospolita 27.01: Przyjęte w ramach Programu Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 nowe zasady przydzielania środków ograniczają mocno możliwość udzielania wsparcia dla dużych projektów kogeneracyjnych.

Jak czytamy w dzienniku, na wsparcie w ramach Programu Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 będą mogły liczyć obecnie tylko źródła o mocy do 20 MW. Cytowany przez dziennik Prezes IGCP Jacek Szymczak wyjaśnił, że unijni urzędnicy biorąc pod uwa-

gę przyjęte w ubiegłym roku reguły pomocy publicznej założyli, że duże źródła kogeneracyjne otrzymują wsparcie w postaci darmowych uprawnień do emisji dwutlenku węgla. Jednak tych darmowych uprawnień dla ciepłownictwa niebawem nie będzie. W tej sytuacji należałoby rozważyć dwa rozwiązania, które umożliwiłyby inwestorom pozyskanie unijnych funduszy na inwestycje kogeneracyjne. Pierwsze rozwiązanie proponowane przez IGCP miało polegać na wprowadzeniu takich zmian w krajowych regulacjach, które umożliwiłyby ubieganie się o unijne wsparcie dla inwestycji w odsiarczenie, czy odazotowanie spalin, również w dużych jednostkach. Drugie rozwiązanie zakłada zakwalifikowanie tego typu inwestycji do grupy tych poprawiających efektywność energetyczną.

Plus zmienia ceny w energetycznej ofercie

■ Operator telefonii komórkowej Plusa zapowiedział, że 27 stycznia startuje nowa odsłona oferty energii elektrycznej dla gospodarstw domowych. Firma deklaruje, że zagwarantuje klientom stałą, atrakcyjną cenę za energię przez cały okres umowy, brak dodatkowych opłat oraz prosty system rozliczenia. Jednak okazuje się, że ceny w nowej ofercie są wyższe w porównaniu do obecnie obowiązującej. W nowej ofercie Plus oferuje klientom stałą cenę na okres do 29 miesięcy. W przypadku taryfy jednostrefowej (G11) cena dla klientów, którzy korzystają z „nieenergetycznych” produktów Plusa, Cyfrowego Polsatu oraz PlusBanku ma wynieść 0,2490 zł/kWh (netto), co oznacza wzrost w porównaniu do obecnej oferty o 4,2 proc. Dla tych, którzy chcą kupować od Plusa tylko energię, cena wzrośnie z 0,2550 zł/kWh do 0,2590 zł (ok. 1,6 proc.)

W przypadku taryfy G12 ceny dla klientów, korzystających z innych niż energetyczne produkty Plusa, Cyfrowego Polsatu oraz PlusBanku wzrosną też o około 4,2 proc. z 0,2820 do 0,2940 zł/kWh w pierwszej strefie i 0,1900 do 0,1980 zł w drugiej strefie. Dla klientów, którzy będą chcieli skorzystać tylko z energetycznej oferty Plusa w pierwszej strefie ceny będą nieznacznie wyższe niż obecnie, bo o 0,33 proc. (wzrosną z 0,3050 do 0,3060 zł/kWh). Natomiast znacznie wyższa w porównaniu do obecnej oferty Plusa, będzie cena energii w drugiej strefie, bo wyniesie 0,2060 zł/kWh wobec 0,1910 zł/kWh (+7,85 proc.)

Plus w swojej energetycznej ofercie proponuje dwa modele sprzedaży: „Energia na abonament” lub „Energia bez prognoz”. W obu tych rozwiązaniach oferta cenowa jest taka sama, a oferty różnią się sposobem miesięcznych rozliczeń.

W przypadku modelu „Energia na abonament” klienci placą miesięczne rachunki w formie stałego abonamentu za wybrany pakiet, a co 6 lub 12 miesięcy, na podstawie odczytu licznika, następuje rozliczenie rzeczywistego zużycia. W przypadku „Energii bez prognoz” klient płaci tylko na podstawie cyklicznych odczytów licznika, co ma miejsce co jeden lub dwa miesiące. Po odczycie wystawiana jest faktura za rzeczywiste zużycie energii.

Ustawa węglowa podpisana przez prezydenta

■ 26.01 Prezydent Bronisław Komorowski podpisał nowelizację ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego w latach 2008-2015. Dokument pozwala na przeprowadzenie rządowego planu restrukturyzacji Kompanii Węglowej.

Ustawa umożliwi nieodpłatne nabycie przez SRK S.A. kopalń, zakładów górniczych lub ich zorganizowanych części, a także ustanowi pracowniczy pakiet socjalny. Do Spółki Restrukturyzacji Kopalń trafią kopalnie: Piekary i Brzeszcze a także po podziale funkcjonujących dwuruchomych zakładów górniczych - Ruch Makoszowy i Ruch Centrum. Celem działań rządu jest restrukturyzacja tzw. zorganizowanych części przedsiębiorstwa, a następnie pozyskanie dla nich inwestorów lub tworzenie na ich podstawie spółek pracowniczych. Nowela ustawy przewiduje m.in. finansowanie działań SRK z budżetu, na co musi wyrazić zgodę Komisja Europejska.

Nowe źródło ciepła w stolicy wyłącznie w porozumieniu Veolii z PGNiG

■ Prezes Veolia Energia Warszawa poinformował, że francuska spółka podejmie ewentualną decyzję o budowie nowego źródła ciepła w stolicy jedynie w porozumieniu z PGNiG Termiką. Obecnie projekt taki jest przedmiotem długoterminowych analiz, których wyniki zostaną udostępnione Termice. Współpraca z PGNiG Termiką jest dla Veolii priorytetowa i obydwie spółki pracują obecnie nad tematami, w których mogą ją poprawić, np. zmniejszeniem strat wody i modelem finansowania nowych przyłączy do sieci.

Veolia chce każdego roku przyłączać do sieci 100 nowych budynków, co przekłada się 100-120 MW termicznych. Tegoroczne nakłady inwestycyjne spółki w Warszawie wyniosą 186 mln zł – 51 proc. na modernizację systemu, a 49 proc. na nowe podłączenia i inne cele. Dla porównania w 2014 r. nakłady inwestycyjne warszawskiego dystrybutora ciepła wyniosły 202 mln zł. W ramach ubiegłorocznych

inwestycji powstało 17 km nowych sieci, 42 węzły ciepłownicze oraz 181 modułów ciepłej wody. Spółka przeprowadziła też wymianę węzłów grupowych na 186 węzłów indywidualnych oraz modernizację 331 węzłów i 10 km sieci.

W 2015 roku spółka planuje przebudowę i budowę 15 km sieci ciepłowniczych dla nowych odbiorców i obszarów zabudowy oraz modernizację ok. 500 węzłów ciepłowniczych. Veolia realizuje też w Warszawie pięcioletni projekt wymiany węzłów grupowych, który dotyczy blisko 150 węzłów grupowych zasilających ok. 800 budynków. Wartość projektu sięga 110 mln zł, a zakończenie jego realizacji przewidziane jest na 2016 rok. Projekt finansowany w 30 procentach ze środków swajcarsko-polskiego programu współpracy.

Spółka wdraża również inteligentne technologie w ramach projektu Inteligentna Sieć Ciepłownicza. Projekt o wartości 52 mln zł, który uzyskał dofinansowanie ze środków NFOŚiGW w wysokości 16 mln zł, ma na celu zoptymalizowanie sterowania pracą sieci w warunkach normalnej eksploatacji, jak i w stanach awaryjnych. Jego realizacja ma doprowadzić do ograniczenia emisji dwutlenku węgla na poziomie ponad 14 tys. ton rocznie, a także przynieść oszczędności na stratach ciepła i pozwolić na przesunięcie zakupu na źródła o wyższej efektywności ekologicznej.

Prezydent podpisał nowelizację ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych

■ Prezydent Bronisław Komorowski 28 stycznia 2015 r. podpisał nowelizację ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Zmiany, które wprowadza ustawa pozwolą dostosować polskie przepisy do wymogów unijnej dyrektywy o promocji stosowania odnawialnych źródeł energii.

Nowelizacja dotyczy m.in. zmian definicji tj. „uznanego systemu certyfikacji”, „świadectwa” czy „poświadczenia” na takie, które gwarantują spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju, wymaganych przez Komisję Europejską. Ustawa wchodzi w życie 14 dni po opublikowaniu.

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014-2020

16 Grudnia 2014 r. – wersja przyjęta przez KE

Priorytet inwestycyjny	Zakres interwencji	Beneficjenci	Zasady wyboru projektów do dofinansowania	Zakres wykorzystania instrumentów finansowych	Wskaźnik rezultatu/ wskaźnik typu output (produkt rezultat bezpośredni)
4.i. Wspieranie wytwarzania i dystrybucji energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych	<p>Budowa i przebudowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • lądowych farm wiatrowych; • instalacji na biomase; • instalacji na biogaz; • w ograniczonym zakresie jednostek wytwarzania energii wykorzystującej wodę i słońce oraz ciepła przy wykorzystaniu energii geotermalnej; • sieci elektroenergetycznych umożliwiających przyłączenia jednostek wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do KSE. <p>Energia wody - wyłącznie na już istniejących budowach piętrzących, wyposażonych w hydroelektrownie, przy jednoczesnym zapewnieniu pełnej drożności budowli dla przemieszczeń fauny wodnej, ponadto zastosowanie mają warunki dotyczące projektów mogących mieć wpływ na stan wód, które szczegółowo zostały opisane w CT 5 i CT 7.</p> <p>Biomasa, która może być wykorzystywana do produkcji energii, stanowić będzie przede wszystkim produkty odpadowe z rolnictwa, leśnictwa, przemysłu drzewnego i spożywczego oraz odpady komunalne i osady ściekowe przy zachowaniu zasady zrównoważonego rozwoju oraz z uwzględnieniem potrzeby ograniczenia emisji substancji zanieczyszczających do środowiska.</p> <p>Struktura rodzajów OZE, które otrzymają wsparcie ze środków POIS 2014-2020 wyklaruje się po rozstrzygnięciu konkursów.</p> <p>Linia demarkacyjna POIS / RPO:</p> <ul style="list-style-type: none"> • energia wodna: pow. 5 MWe, • energia wiatru: pow. 5 MWe, • energia słoneczna: pow. 2 MWe/MWth), • energia geotermalna (pow. 2 MWth), • energia biogazu (pow. 1 MWe), • en. biomasy (pow. 5 MWth/MWe). <p>Budowa oraz przebudowa sieci umożliwiających przyłączenie jednostek wytwarzania energii z OZE do KSE (projekty OSP) oraz sieci dystrybucyjnej o napięciu 110 kV (projekty OSD). Wsparcie przyłączenia OZE do KSE uwzględniać będzie przyłączenie do sieci, ale także przebudowę sieci w zakresie niezbędnym dla właściwego funkcjonowania przyłącza.</p>	Przedsiębiorstwa	<p>Tryb konkursowy (podstawowy) oraz pozakonkursowy (projekty przygotowane w formule project pipeline – sieci elektroenergetyczne).</p> <p>Brak wymogu stosowania funkcjonalności inteligentnych sieci elektroenergetycznych (smart grid), ale będą premiowane w ocenie kryterium efektywności kosztowej oraz osiągniętych efektów wpisujących się w cele osi priorytetowej.</p> <p>Koncepcja opłacalności, czyli najlepszego stosunku wielkości środków unijnych przeznaczonych na uzyskanie 1 MWh energii lub 1 MW mocy zainstalowanej wynikających z budowy danej instalacji.</p> <p>O wsparciu takich projektów decydować będą także inne osiągnięte rezultaty w stosunku do planowanych nakładów finansowych (np. wielkość redukcji CO₂).</p>	<p>W odniesieniu do wybranych obszarów - wsparcie w formie instrumentów finansowych.</p> <p>Ostateczne rozstrzygnięcie o zakresie i formie wsparcia zostanie podjęte po przeprowadzeniu analizy.</p>	<p>Udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto (%)</p> <p>Szacowany roczny spadek emisji gazów cieplarnianych (CI) (tony równoważnika CO₂)</p> <p>Dodatkowa zdolność wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych (CI) (MW)</p> <p>Długość nowo wybudowanych lub zmodernizowanych sieci elektroenergetycznych dla odnawialnych źródeł energii (km)</p>

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014-2020

16 Grudnia 2014 r. – wersja przyjęta przez KE

Priorytet inwestycyjny	Zakres interwencji	Beneficjenci	Zasady wyboru projektów do dofinansowania	Zakres wykorzystania instrumentów finansowych	Wskaźnik rezultatu/ wskaźnik typu output (produkt rezultat bezpośredni)
4.ii. Promowanie efektywności energetycznej i korzystania z odnawialnych źródeł energii w przedsiębiorstwach	<p>Wsparcie dla dużych przedsiębiorstw w zakresie zastosowania rozwiązań przyczyniających się do zwiększenia efektywności energetycznej w tym wykorzystania odnawialnych źródeł energii.</p> <p>Do 5 grudnia 2015 r. – pierwszy audyt energetyczny dużych przedsiębiorstw (Artykuł 8 Dyrektywy 2012/27/UE nakłada na państwo członkowskie obowiązek regularnego przeprowadzania przez duże przedsiębiorstwa auditu energetycznego).</p> <p>Wsparcie inwestycji, które zostały wskazane w audycie.</p> <p>MSP – finansowane z RPO</p> <ul style="list-style-type: none"> zastosowanie energooszczędnych (energia elektryczna, ciepło, chłód, woda) technologii produkcji, a także wprowadzanie systemów zarządzania energią. budowa własnych instalacji OZE wyłącznie wtedy, kiedy będą stanowiły integralną część systemu produkcji, czy funkcjonowania przedsiębiorstwa (o ile wynika to z wcześniej przygotowanego auditu energetycznego). wykorzystanie energii ciepła odpadowego w przedsiębiorstwach, tj. zdefiniowane i opisane w dyrektywie 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej. Zgodnie z tą dyrektywą, nowe instalacje wytwórcze energii elektrycznej oraz istniejące instalacje poddawane znacznej modernizacji lub takie, których zezwolenie lub koncesja są aktualizowane, powinny być wyposażane w wysokosprawne jednostki kogeneracji, w celu odzyskiwania ciepła odpadowego powstałego przy wytwarzaniu energii elektrycznej. <p>Przewiduje się wsparcie następujących obszarów:</p> <ul style="list-style-type: none"> przebudowa linii produkcyjnych na bardziej efektywne energetycznie; głęboka, kompleksowa modernizacja energetyczna budynków w przedsiębiorstwach; zastosowanie technologii efektywnych energetycznie w przedsiębiorstwach; budowa i przebudowa instalacji OZE (o ile wynika to z przeprowadzonego auditu energetycznego); zastosowanie energooszczędnych (energia elektryczna, ciepło, chłód, woda) technologii produkcji i użytkowania energii; zastosowanie technologii odzysku energii wraz z systemem wykorzystania energii ciepła odpadowego w ramach przedsiębiorstwa, wprowadzanie systemów zarządzania energią. 	Duże przedsiębiorstwa	<p>Tryb konkursowy</p> <p>Inwestycje energetyczne muszą wynikać z uprzednio przeprowadzonych auditów energetycznych (przemysłowych) dużych przedsiębiorstw. Koszt przygotowania auditów stanowi wydatek niekwalifikowany. Projekty takie powinny wprowadzać innowacyjne rozwiązania oraz tworzyć nowe miejsca pracy.</p> <p>Inwestycje służące redukcji emisji gazów cieplarnianych, w ramach działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE nie kwalifikują się do wsparcia.</p> <p>To wykluczenie nie dotyczy możliwości wsparcia działań, które nie są wskazane w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, nawet jeśli są realizowane przez te same podmioty i dotyczą inwestycji w zakresie efektywności energetycznej (w tym OZE) w kogeneracji oraz w sieciach ciepłowniczych, inteligentnej dystrybucji, magazynowaniu i przesyłaniu energii, a także redukcji zanieczyszczenia powietrza, nawet jeśli jednym z pośrednich skutków takich inwestycji jest redukcja emisji gazów cieplarnianych lub są wpisane w krajowy plan wymieniony w dyrektywie 2003/87/WE (Krajowy Plan Inwestycyjny). Projekty oceniane będą głównie poprzez pryzmat kryterium efektywności kosztowej oraz osiągniętych efektów wpisujących się w cele osi priorytetowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - koncepcja opłacalności, - osiągane rezultaty w stosunku do planowanych nakładów finansowych (np. wielkość redukcji CO₂). <p>Warunki wsparcia projektów dotyczących kompleksowej, głębokiej modernizacji energetycznej budynków: konieczność zastosowania indywidualnych liczników ciepła, ciepłej wody oraz chłodu; obowiązek instalacji termostatów i zaworów podpionowych, jeżeli będzie to wynikać z przeprowadzonego auditu energetycznego. Preferowane będą projekty zwiększające efektywność energetyczną (budynków) powyżej 60%, natomiast projekty z zakresu głębokiej, kompleksowej modernizacji energetycznej (budynków) zwiększające efektywność energetyczną poniżej 25% nie będą się kwalifikowały.</p>	<p>W odniesieniu do wybranych obszarów - wsparcie w formie instrumentów finansowych.</p> <p>Ostateczne rozstrzygnięcie o zakresie i formie wsparcia zostanie podjęte po przeprowadzeniu analizy</p>	<p>Zużycie energii pierwotnej (Mtoe)</p> <p>Dodatkowa zdolność wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych (CI) (MW)</p> <p>Zmniejszenie zużycia energii końcowej (GJ/rok)</p>

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014-2020

16 Grudnia 2014 r. – wersja przyjęta przez KE

Priorytet inwestycyjny	Zakres interwencji	Beneficjenci	Zasady wyboru projektów do dofinansowania	Zakres wykorzystania instrumentów finansowych	Wskaźnik rezultatu/ wskaźnik typu output (produkt rezultat bezpośredni)
<p>4.iv. Rozwijanie i wdrażanie inteligentnych systemów dystrybucji działających na niskich i średnich poziomach napięcia</p>	<p>Wsparcie następujących obszarów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • budowa lub przebudowa w kierunku inteligentnych sieci dystrybucyjnych średniego, niskiego napięcia, dedykowanych zwiększeniu wytwarzania w OZE i/lub ograniczeniu zużycia energii, w tym wymiana transformatorów; • kompleksowe pilotażowe i demonstracyjne projekty wdrażające inteligentne rozwiązania na danym obszarze, mające na celu optymalizację wykorzystania energii wytworzonej z OZE i/lub racjonalizację zużycia energii; • inteligentny system pomiarowy (wyłączenie jako element budowy lub przebudowy w kierunku inteligentnych sieci elektroenergetycznych dla rozwoju OZE i/lub ograniczenia zużycia energii); • działania w zakresie popularyzacji wiedzy na temat inteligentnych systemów przesyłu i dystrybucji energii, rozwiązań, standardów, najlepszych praktyk w zakresie związanym z inteligentnymi sieciami elektroenergetycznymi. <p>Na potrzeby realizacji priorytetu inwestycyjnego przyjmuje się, że smart grid to sieć elektroenergetyczna, która może w sposób efektywny kosztowo i funkcjonalnie integrować zachowania i działania wszystkich przyłączonych do niej użytkowników – w tym również wytwórców, odbiorców oraz użytkowników będących zarazem wytwórcami i odbiorcami w celu zapewnienia efektywnego i zrównoważonego pod względem ekonomicznym systemu energetycznego, o niskim poziomie strat oraz wysokim poziomie jakości oraz bezpieczeństwa dostaw i ochrony.</p> <p>Smart grid w ramach priorytetu inwestycyjnego to linie, stacje, rozdzielnie, transformatory, łączniki, automatyka i zabezpieczenia, systemy pomiarowe, systemy komunikacji i systemy IT.</p>	Przedsiębiorstwa oraz URE (w zakresie popularyzacji wiedzy na temat inteligentnych systemów przesyłu i dystrybucji energii)	<p>Tryb pozakonkursowy.</p> <p>Preferowane będą inteligentne sieci posiadające jak największą liczbę funkcjonalności. Nie będzie obligatoryjnego wymogu dotyczącego zwiększenia możliwości przyłączenia do inteligentnej sieci elektroenergetycznej odnawialnych źródeł energii, ale takie projekty będą preferowane na etapie oceny.</p> <p>Funkcjonalności inteligentnej sieci dystrybucyjnej (15):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Funkcja monitoringu obciążenia sieci w czasie rzeczywistym wraz z wizualizacją • Funkcja automatycznej identyfikacji błędów (wraz z systemem naprawczym) • Funkcja dynamicznej rekonfiguracji sieci dla zoptymalizowania funkcjonowania sieci • Funkcja kontroli przepływu mocy czynnej i biernej (m.in. sterowanie źródłami rozproszonymi i kompensatorami mocy biernej) • Funkcja planowania rozwoju sieci dystrybucyjnych z uwzględnieniem źródeł generacji rozproszonych • Funkcja bieżącego monitoringu i oceny stanu urządzeń • Funkcja automatycznej kontroli poziomu napięcia i poziomu mocy biernej na magistrali • Funkcja adaptacyjnej ochrony rozproszonych źródeł energii przed pracą wyspową • Funkcja automatycznej dostawy usług systemowych (m.in. kontrola napięcia, częstotliwości i regulacji mocy biernej) • Funkcja optymalizacji rozdziału mocy (lokalna lub zdalna) • Funkcja agregacji zarządzania pracą źródłami rozproszonymi • Funkcja automatycznego (tymczasowego) przechodzenia na system wyspowy rozproszonych źródeł energii • Funkcja ładowania pojazdów elektrycznych • Funkcja pomiaru obciążenia w czasie rzeczywistym wraz z wizualizacją • Funkcja zarządzania energią przez odbiorcę 	<p>Nie przewiduje się wsparcia w formie instrumentów finansowych</p>	<p>Odsetek odbiorców korzystających z inteligentnych liczników (%)</p> <p>Liczba dodatkowych użytkowników energii podłączonych do inteligentnych sieci (CI) (liczba użytkowników)</p>

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014-2020

16 Grudnia 2014 r. – wersja przyjęta przez KE

Priorytet inwestycyjny	Zakres interwencji	Beneficjenci	Zasady wyboru projektów do dofinansowania	Zakres wykorzystania instrumentów finansowych	Wskaźnik rezultatu/ wskaźnik typu output (produkt rezultat bezpośredni)
<p>4.v. Promowanie strategii nisko-emisyjnych dla wszystkich rodzajów terytoriów, w szczególności dla obszarów miejskich</p>	<p>W ramach inwestycji wynikających z planów gospodarki niskoemisyjnej wsparcie będzie ukierunkowane na projekty:</p> <ul style="list-style-type: none"> przebudowa istniejących systemów ciepłowniczych i sieci chłodu, celem zmniejszenia straty na przesyłce, likwidacja węzłów grupowych wraz z budową przyłączy do istniejących budynków i instalacją węzłów dwufunkcyjnych (ciepła woda użytkowa), budowa nowych odcinków sieci ciepłej wraz z przyłączami i węzłami ciepłowniczymi w celu likwidacji istniejących lokalnych źródeł ciepła opalanych paliwem stałym. likwidacja indywidualnych i zbiorowych źródeł niskiej emisji pod warunkiem podłączenia budynków do sieci ciepłowniczej. <p>Działania te powinny być prowadzone w koordynacji z realizacją projektów z zakresu modernizacji energetycznej budynków prowadzących do zmniejszenia zapotrzebowania na ciepło i chłód.</p> <p>Inwestycje będą w istotnej mierze zlokalizowane na terenach miejskich, przede wszystkim wojewódzkich (i obszarów powiązanych z nimi funkcjonalnie). Zakresem interwencji mogą być również objęte miasta regionalne i subregionalne.</p>	<p>Jst oraz działające w ich imieniu jednostki organizacyjne, przedsiębiorcy, a także podmioty świadczące usługi publiczne w ramach realizacji obowiązków własnych jst</p>	<p>Tryb konkursowy oraz pozakonkursowy.</p> <p>Tryb pozakonkursowy będzie stosowany w przypadku miast wojewódzkich i ich obszarów funkcjonalnych, posiadających Strategie ZIT. Wybór takich projektów będzie uzależniony od wpisania ich do ZIT.</p> <p>Wsparcie skierowane będzie do obszarów (głównie miejskich) posiadających plany gospodarki niskoemisyjnej, w których uwzględniono potrzeby dotyczące ograniczenia emisji PM10 do powietrza.</p> <p>Dokumentem takim może być każda lokalna strategia odnosząca się do kwestii związanej z zapewnieniem lokalnego bezpieczeństwa energetycznego, a także przyczyniająca się do osiągnięcia celów pakietu energetyczno-klimatycznego 3x20.</p> <p>Priorytetowo wspierane będą inwestycje w strefach, gdzie występują ponadnormatywne poziomy stężenia PM10.</p>	<p>Nie przewiduje się wsparcia w formie instrumentów finansowych</p>	<p>Zmniejszenie zużycia energii pierwotnej (GJ/rok)</p> <p>Sprawność przesyłania energii w koncesjonowanych przedsiębiorstwach ciepłowniczych (%)</p> <p>Ludność miast narażona na stężenie PM10 przewyższające dzienny limit (%)</p> <p>Długość wybudowanej lub zmodernizowanej sieci ciepłowniczej (km)</p> <p>Szacowany roczny spadek emisji gazów cieplarnianych (CI) (tony równoważnika CO₂)</p>

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014-2020

16 Grudnia 2014 r. – wersja przyjęta przez KE

Priorytet inwestycyjny	Zakres interwencji	Beneficjenci	Zasady wyboru projektów do dofinansowania	Zakres wykorzystania instrumentów finansowych	Wskaźnik rezultatu/ wskaźnik typu output (produkt rezultat bezpośredni)
4.vi. Promowanie wykorzystania wysokosprawnej kogeneracji ciepła i energii elektrycznej w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe	<p>Wsparcie następujących obszarów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • budowa, przebudowa instalacji wysokosprawnej kogeneracji oraz przebudowa istniejących instalacji na wysokosprawną kogenerację wykorzystujących technologie w jak największym możliwym stopniu neutralne pod względem emisji CO₂ i innych zanieczyszczeń powietrza oraz uzasadnione pod względem ekonomicznym; • w przypadku instalacji wysokosprawnej kogeneracji poniżej 20 MWt wsparcie otrzyma budowa, uzasadnionych pod względem ekonomicznym, nowych instalacji wysokosprawnej kogeneracji o jak najmniejszej z możliwych emisji CO₂ oraz innych zanieczyszczeń powietrza. W przypadku nowych instalacji powinno zostać osiągnięte co najmniej 10% uzysku efektywności energetycznej w porównaniu do rozdzielonej produkcji energii cieplnej i elektrycznej przy zastosowaniu najlepszych dostępnych technologii. Ponadto wszelka przebudowa istniejących instalacji na wysokosprawną kogenerację musi skutkować redukcją CO₂, o co najmniej 30% w porównaniu do istniejących instalacji. Dopuszczona jest pomoc inwestycyjna dla wysokosprawnych instalacji spalających paliwa kopalne pod warunkiem, że te instalacje nie zastępują urządzeń o niskiej emisji, a inne alternatywne rozwiązania byłyby mniej efektywne i bardziej emisyjne; • budowa przyłączeń do sieci ciepłowniczych do wykorzystania ciepła użytkowego wyprodukowanego w jednostkach wytwarzania energii elektrycznej i ciepła w układach wysokosprawnej kogeneracji wraz z budową przyłączy wyprowadzających energię do krajowego systemu przesyłowego; • wykorzystania energii ciepła odpadowego w ramach projektów rozbudowy/budowy sieci ciepłowniczych; budowa sieci ciepłowniczych lub sieci chłodu umożliwiające wykorzystanie energii cieplnej wytworzonej w warunkach wysokosprawnej kogeneracji, energii odpadowej, instalacji z wykorzystaniem OZE, a także powodujące zwiększenie wykorzystania energii wyprodukowanej w takich instalacjach 	<p>Jst oraz działające w ich imieniu jednostki organizacyjne,</p> <p>przedsiębiorcy</p> <p>a także podmioty świadczące usługi publiczne w ramach realizacji obowiązków własnych jst</p> <p>a także podmioty będące dostawcami usług energetycznych w rozumieniu dyrektywy 2012/27/UE</p>	<p>Tryb konkursowy oraz pozakonkursowy</p> <p>Projekty dotyczące jednostek wysokosprawnej kogeneracji wyłaniane będą wyłącznie w trybie konkursowym.</p> <p>W przypadku projektów dotyczących sieci dystrybucji ciepła i/lub chłodu, tryb pozakonkursowy stosowany będzie w odniesieniu do miast wojewódzkich i ich obszarów funkcjonalnych, posiadających Strategie Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych (ZIT). Wybór takich projektów będzie uzależniony od wpisania ich do ZIT.</p> <p>W ramach Programu wsparte mogą zostać projekty zapewniające najniższy poziom emisji CO₂ oraz innych zanieczyszczeń powietrza, a w szczególności PM10. Projekty powinny być uzasadnione ekonomicznie oraz, w stosownych przypadkach, przeciwdziałać ubóstwu energetycznemu. Priorytetowo powinny być wspierane projekty wykorzystujące odnawialne źródła energii.</p> <p>Projekty powinny być uwarunkowane wykonaniem inwestycji zwiększających efektywność energetyczną i ograniczających zapotrzebowanie na energię w budynkach, do których doprowadzona jest energia ze wspieranych instalacji zapewniając, że inwestycje są oparte na zapotrzebowaniu na ciepło użytkowe.</p> <p>Do wsparcia ze środków POIS nie kwalifikują się inwestycje na rzecz redukcji emisji gazów cieplarnianych pochodzących z listy działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, w tym instalacji energetycznego spalania o nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW. Jednakże wsparcie mogą otrzymać instalacje wykorzystujące wyłącznie biomasę, które nie są objęte dyrektywą 2003/87/WE.</p> <p>W celu zwiększenia efektywności kosztowej projektów wytworzenie energii powinno być dostosowane do wymogów wysokosprawnej kogeneracji, używając (o ile będzie to możliwe) dostępnego ciepła odpadowego w przedsiębiorstwach, tj. zdefiniowanego i opisanego w dyrektywie 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej.</p> <p>Zgodnie z tą dyrektywą, nowe instalacje wytwórcze energii elektrycznej oraz istniejące instalacje poddawane znacznej modernizacji lub takie, których zezwolenie lub koncesja są aktualizowane, powinny być wyposażone w wysokosprawne jednostki kogeneracji w celu odzyskiwania ciepła odpadowego powstałego przy wytwarzaniu energii elektrycznej.</p> <p>Mając na uwadze uzyskanie efektu synergii, projekt z zakresu wysokosprawnej kogeneracji powinny być realizowane w połączeniu z głęboką kompleksową modernizacją energetyczną budynków oraz budową/rozbudową sieci dystrybucji ciepła/chłodu.</p>	<p>Nie przewiduje się wsparcia w formie instrumentów finansowych</p> <p>Preferowane powinno być wsparcie udzielane poprzez przedsiębiorstwa usług energetycznych (ESCO) oraz instrumenty finansowe, o ile znajdzie to potwierdzenie w wynikach oceny ex-ante</p>	<p>Zużycie energii pierwotnej (Mtoe)</p> <p>Udział energii elektrycznej produkowanej w skojarzeniu w produkcji energii elektrycznej ogółem (%)</p> <p>Szacowany roczny spadek emisji gazów cieplarnianych (CI) (tony równoważnika CO₂)</p> <p>Dodatkowa zdolność wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych (CI) (MW)</p> <p>Dodatkowa zdolność wytwarzania energii elektrycznej i cieplnej w warunkach wysokosprawnej kogeneracji (MW)</p> <p>Długość wybudowanej lub zmodernizowanej sieci ciepłowniczej (km)</p>

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014-2020

16 Grudnia 2014 r. – wersja przyjęta przez KE

Priorytet inwestycyjny	Zakres interwencji	Beneficjenci	Zasady wyboru projektów do dofinansowania	Zakres wykorzystania instrumentów finansowych	Wskaźnik rezultatu/ wskaźnik typu output (produkt rezultat bezpośredni)
6.i. Inwestowanie w sektor gospodarki odpadami celem wypełnienia zobowiązań określonych w dorobku prawnym Unii	<p>Działania będą podejmowane w tych regionach gospodarki odpadami (wyznaczone w wojewódzkich planach gospodarki odpadami), w których w celu zapewnienia kompleksowego systemu gospodarki odpadami komunalnymi uwzględniono komponent dotyczący termicznego przekształcania odpadów. Dotyczy to zarówno regionów gospodarki odpadami, w których już funkcjonuje instalacja do termicznego przekształcania odpadów jak i regionów, w których budowa takiego typu instalacji jest dopiero planowana.</p> <p>Linia demarkacyjna pomiędzy PO IIS a regionalnymi programami operacyjnymi zostanie poddana weryfikacji po zakończeniu aktualizacji Krajowego planu gospodarki odpadami.</p> <p>W celu wypełnienia warunkowości ex ante (szczegółowo opisanej w rozdziale 9) zaktualizowany zostanie Krajowy plan gospodarki odpadami oraz wojewódzkie plany gospodarki odpadami, których załącznikami będą plany inwestycyjne (zatwierdzone przez Ministra Środowiska).</p> <p>Wsparcie następujących obszarów:</p> <ul style="list-style-type: none"> infrastruktura w zakresie systemów selektywnego zbierania odpadów; instalacje do recyklingu i odzysku poszczególnych frakcji materiałowych odpadów; instalacje do mechanicznego i biologicznego przetwarzania odpadów; instalacje do termicznego przekształcania odpadów komunalnych wraz z odzyskiem energii. 	<p>Jst i ich związki oraz działające w ich imieniu jednostki organizacyjne,</p> <p>a także podmioty świadczące usługi publiczne w ramach realizacji obowiązków własnych jst</p>	<p>Warunkiem wsparcia inwestycji będzie ich uwzględnienie w planach inwestycyjnych w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi (zatwierdzonych przez Ministra Środowiska).</p> <p>W ramach priorytetu inwestycyjnego przewiduje się wybór projektów w procedurze konkursowej.</p> <p>Szczególna uwaga na etapie selekcji zostanie skierowana na badanie stopnia osiągnięcia efektu ekologicznego wynikającego z celów dyrektywy.</p>	<p>W odniesieniu do wybranych obszarów - wsparcie w formie instrumentów finansowych.</p> <p>Ostateczne rozstrzygnięcie w tym zakresie zostanie podjęte po przeprowadzeniu analizy.</p>	<p>Udział odpadów komunalnych niepodlegających składowaniu w ogólnej masie odpadów komunalnych (%)</p> <p>Dodatkowe możliwości przerobowe w zakresie recyklingu odpadów (CI) (Mg/rok)</p>

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014-2020

16 Grudnia 2014 r. – wersja przyjęta przez KE

Priorytet inwestycyjny	Zakres interwencji	Beneficjenci	Zasady wyboru projektów do dofinansowania	Zakres wykorzystania instrumentów finansowych	Wskaźnik rezultatu/ wskaźnik typu output (produkt rezultat bezpośredni)
7e. Zwiększenie efektywności energetycznej i bezpieczeństwa dostaw poprzez rozwój inteligentnych systemów dystrybucji, magazynowania i przesyłu energii	<p>Wsparcie następujących obszarów:</p> <ul style="list-style-type: none"> budowa i/lub przebudowa sieci przesyłowych i dystrybucyjnych gazu ziemnego wraz z infrastrukturą wsparcia dla systemu z wykorzystaniem technologii smart; budowa i/lub przebudowa sieci przesyłowych i dystrybucyjnych energii elektrycznej z wykorzystaniem technologii smart; budowa i/lub przebudowa magazynów gazu ziemnego; przebudowa możliwości regazyfikacji terminala LNG. 	<p>Przedsiębiorstwa energetyczne, prowadzące działalność przesyłu, dystrybucji, magazynowania, regazyfikacji gazu ziemnego</p> <p>oraz przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłem i dystrybucją energii elektrycznej.</p>	<p>Tryb pozakonkursowy – projekty przygotowane w formule project pipeline.</p> <p>Nie planuje się wprowadzenia obligatoryjnego wymogu, dotyczącego zwiększenia możliwości przyłączenia nowych odnawialnych źródeł do sieci elektroenergetycznej, jednakże takie projekty będą traktowane w sposób preferencyjny na etapie oceny.</p> <p>W zakresie sieci elektroenergetycznej projekt implementujący co najmniej dwie z funkcjonalności smart grid będzie uważany za kwalifikowany do dofinansowania (funkcjonalności wymienione w PI 4.iv).</p> <p>W przypadku sieci elektroenergetycznych na potrzeby realizacji takich projektów zawierających funkcjonalność smart przyjmuje się, że smart grid to sieć elektroenergetyczna, która może w sposób efektywny kosztowo i funkcjonalnie integrować zachowania i działania wszystkich przyłączonych do niej użytkowników – w tym również wytwórców, odbiorców oraz użytkowników, będących zarazem wytwórcami i odbiorcami – w celu zapewnienia efektywnego i zrównoważonego pod względem ekonomicznym systemu energetycznego, o niskim poziomie strat oraz wysokim poziomie jakości oraz bezpieczeństwa dostaw i ochrony.</p>	<p>Nie przewiduje się wsparcia w formie instrumentów finansowych.</p>	<p>Długość nowo wybudowanych lub zmodernizowanych elektroenergetycznych sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych (km)</p>

PRIORYTETY INWESTYCYJNE NIEDOSTĘPNE DLA PRZEDSIĘBIORSTW SEKTORA ENERGETYCZNEGO

5.ii.	<p>Wspieranie inwestycji ukierunkowanych na konkretne rodzaje zagrożeń przy jednoczesnym zwiększeniu odporności na klęski i katastrofy</p>	<p>Beneficjenci: wsparcie przewidziane jest dla administracji rządowej oraz nadzorowanych lub podległych jej organów i jednostek organizacyjnych, jednostek samorządu terytorialnego i ich związków oraz działających w ich imieniu jednostek organizacyjnych, jednostek naukowych, a także podmiotów świadczących usługi publiczne w ramach realizacji obowiązków własnych jednostek samorządu terytorialnego.</p>
6.ii.	<p>Inwestowanie w sektor gospodarki wodnej celem wypełnienia zobowiązań określonych w dorobku prawnym Unii</p>	<p>Beneficjenci: wsparcie przewidziane jest dla jednostek samorządu terytorialnego i ich związków oraz działających w ich imieniu jednostek organizacyjnych, a także podmiotów świadczących usługi publiczne w ramach realizacji obowiązków własnych jednostek samorządu terytorialnego.</p>
6.iv.	<p>Podejmowanie przedsięwzięć mających na celu poprawę stanu jakości środowiska miejskiego, rewitalizację miast, rekultywację i dekontaminację terenów poprzemysłowych, zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza i propagowanie działań służących zmniejszeniu hałasu</p>	<p>Wsparcie następujących obszarów:</p> <ul style="list-style-type: none"> rekultywacja na cele środowiskowe zanieczyszczonych / zdegradowanych terenów; rozwój miejskich terenów zieleni. <p>Beneficjenci: wsparcie przewidziane jest dla administracji rządowej oraz podległych jej organów i jednostek organizacyjnych, jednostek samorządu terytorialnego i ich związków oraz działających w ich imieniu jednostek organizacyjnych, a także podmiotów świadczących usługi publiczne w ramach realizacji obowiązków własnych jednostek samorządu terytorialnego.</p>

CI – Common Indicators – wspólne wskaźniki dotyczące wsparcia z EFRR zgodnie z listą stanowiącą załącznik do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i celu „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006

Generalna zasada dot. wyboru projektów: wybór projektów do dofinansowania będzie następował w wyniku oceny poszczególnych przedsięwzięć w oparciu o obiektywne kryteria zatwierdzone przez Komitet Monitorujący. Kryteria wyboru będą służyły zapewnieniu efektywnej i prawidłowej realizacji celów określonych dla priorytetu inwestycyjnego. Nie przewiduje się różnicowania kryteriów wyboru projektów ze względu na tryb wyboru. Kryteria będą precyzyjne, mierzalne i obiektywne. Dodatkowo dopuszcza się możliwość nadania kryteriom merytorycznym odpowiedniej punktacji oraz określonych wag punktowych.

Podsumowanie promocji Ciepła Systemowego w 2014 r.

CIEPŁO SYSTEMOWE

■ W ubiegłym roku w ramach Programu Promocji Ciepła Systemowego zrealizowane zostały kampanie reklamowe o łącznej wartości ponad 5 mln zł netto. Głównymi mediami były stacje radiowe: Trójka, Zet, RMF FM. Podążając za nowymi nawykami konsumentów, ciepło systemowe obecne było również w internecie, czyli tam gdzie ponad 80% z nich szuka informacji o produktach i usługach. Reklama Ciepła Systemowego wyświetlona została na głównej stronie portalu onet.pl oraz na ponad 8 tys. innych stron internetowych. Marka wspierała także akcję charytatywną „Święta bez granic” na antenie PR 3 Polskiego Radia, jako strategiczny jej sponsor, już po raz czwarty.

Dzięki tak przygotowanym działaniom, stronę www wspólnej marki produktowej odwiedziło w ubiegłym roku ponad 400 tys. użytkowników. To lepszy wynik niż w ciągu poprzednich pięciu lat łącznie. Świadczy to o dobrym dopasowaniu kanałów komunikacji do nawyków konsumenckich. Uzupełnieniem tych działań jest obecność w tzw. mediach społecznościowych. Profil Ciepłej Strony Życia na portalu facebook dociera z wiadomościami do kilkudziesięciu tysięcy osób. Największy wygenerowany zasięg jednej wiadomości to ponad 140 tys. odbiorców.

Do analizy postaw konsumentów posłużyły m.in. zrealizowane, wraz z firmą PBS/DGA ogólnopolskie badania marketingowe. Dzięki nim dowiedzieliśmy się również, że markę Ciepła Systemowego zna już co trzeci konsument, ponad połowa klientów firm ciepłowniczych oraz ponad dwie trzecie deweloperów i projektantów. W każdej z tych grup widać wyraźny wzrost rozpoznawalności marki w porównaniu z analogicznymi badaniami z 2011 r. Poznaliśmy także postawy wobec

marki i jej dostawców. Zdecydowana większość użytkowników ciepła systemowego dobrze ocenia zarówno sam produkt (90% uważa, że jest wygodny, 86% uznaje go za bezpieczny), jak i jego dostawców (75% deweloperów używa ciepła systemowego przy swoich inwestycjach).

Do grupy biznesowej, poza „Magazynem Ciepła Systemowego”, którego nakład wyniósł ponad 24 tys. egzemplarzy, docieraliśmy także za pomocą działań public relations. Ich łączny ekwiwalent reklamowy wyniósł blisko 2 mln zł netto (dane wg. Instytutu Monitoringu Mediów). Poprzez stałą obecność na łamach wiodących tytułów gospodarczych określenie „ciepło systemowe” staje się potocznym określeniem produktu ciepłowniczego. To jeden z celów stawianych przez Strategię Programu, realizowany dzięki firmom, które spełniają najwyższe standardy w branży.

Dzięki udziałowi w Programie Promocji Ciepła Systemowego jego uczestnicy zyskują nie tylko prestiż posługiwania się wspólną marką oraz Godłem Teraz Polska, ale także szereg narzędzi do lokalnego wykorzystania. W 2014 roku opracowane zostały m.in. materiały dla dzieci i młodzieży, w postaci książki o przygodach „Czerwonego Kapturka w mieście” oraz gry komputerowej „Czarny Smog”. Z obu można dowiedzieć się jak powstaje ciepło i jak z niego racjonalnie korzystać. To działanie, którego efekty poznamy za kilka, kilkanaście lat wychowując nowych, świadomych konsumentów Ciepła Systemowego.

O celowości modernizacji źródeł ciepła słów kilkoro...

Piotr Gołąb
Wiceprezes
PCU Piaseczno

■ I. Zamiast wstępu

Zwykle na początku tego typu tekstów są zamieszczane różne, często bardzo naukowo uzasadnione tezy, które w znaczącej większości są znane wszystkim „ludziom z branży”, dlatego też po prostu tego typu uzasadnienia po prostu...pominę. Nie zamierzam Szanownych Czytelników zanudzać, ani podawać prawd oczywistych, powszechnie znanych. Wiadomo powszechnie, że lepsze jest wrogiem dobrego, a w związku z tym żaden obiekt techniczny, a zwłaszcza ciepłownia czy elektrociepłownia nie może być uważany za wykonany optymalnie na wielki wieków. Może on być wybudowany optymalnie na dzień zakończenia jego budowy czy raczej projektowania, ale z czasem technika „idzie do przodu” i to co wydawało się nowoczesnym – zaczyna być archaiczne, po prostu. Musimy wszyscy przyzwyczaić się do myśli, że wszystkie obiekty techniczne jakie nas otaczają MUSZA być ciągle modernizowane, bo inaczej staną się obiektami muzealnymi, niestety.

Jeśli ktoś uważa, że rola kustosa w muzeum energetyki jest mu bliska – może lekturę w tym miejscu zakończyć. Pozostałych zapraszam do dalszej lektury.

II. Modernizacja źródła ciepła – definicja celu

Celem nadrzędnym każdej modernizacji jest zmniejszenie kosztów wytwarzania produktu - w naszym przypadku ciepła i ew. energii elektrycznej. Celowo i z pełną premedytacją jako cel główny stawiam zmniejszenie kosztów wytwarzania ciepła, gdyż artykuł ten adresowany jest głównie do Zarządów Firm Ciepłowniczych, a w firmach ciepłowniczych produktem podstawowym jest ciepło sprzedawane w różnych postaciach i przy pomocy różnych nośników. Powoli musimy też „przywyknąć” do sprzedawania chłodu (a to też jest odmiana ciepła!), czy szeroko rozumianego komfortu cieplnego.

Należy pamiętać, że pod magicznym terminem „modernizacja” kryją się nie tylko działania techniczne, ale również organizacyjne czy ekonomiczno-finansowe, których efekty

mogą być ważące dla firmy. Znacznie łatwiej jest znaleźć rozwiązanie problemu technicznego niż zapewnić finansowanie dla jego realizacji w sposób nienaruszający płynności finansowej przedsiębiorstwa ciepłowniczego, które musi sprzedawać swój główny produkt po cenach regulowanych (taryfy zatwierdza URE, niestety), a wszystkie surowce i usługi kupuje na wolnym rynku po cenach rynkowych. Spróbujmy zatem określić kilka modułów, węzłów technologicznych, obszarów, na przykładzie których ew. modernizacje w firmach energetycznych przeprowadzać można w sposób prawie „punktowy”, co oznacza ni mniej ni więcej tylko to, że każdy z takich modułów można realizować praktycznie samodzielnie i niezależnie od innych działań.

III. Modernizacja stacji przygotowania wody

Woda jest podstawowym nośnikiem ciepła w systemach ciepłowniczych, a jej jakość ma niebagatelny wpływ na tylko na sprawność obiegów termodynamicznych, ale również na trwałość i niezawodność działania kotłów, sieci, armatury odcinającej i regulacyjnej, pomp, turbin itp. Generalnie, im woda w obiegu ciepłowni czy elektrociepłowni jest bardziej zbliżona do wody czystej chemicznie tym lepiej, bo zawiera mniej związków mogących tworzyć osady, i/lub działających korozyjnie na elementy układu technologicznego. Zasadniczo, woda w obiegu ciepłowniczym powinna mieć twardość ~ 0 mg/dm³, pH < 9,5, zawartość O₂ < 0,25 mg/dm³.

Osiągnięcie takich parametrów jest możliwe i to stosunkowo niewielkim kosztem. Godnymi polecenia są moduły odwróconej osmozy, które są relatywnie tanie i nie wymagają praktycznie substancji chemicznych w działaniu, a zastosowane jako jeden z elementów stacji przygotowania wody znacząco poprawiają jej skuteczność. Koszty takiego układu też nie są astronomiczne, bo moduł odwróconej osmozy o wydajności ~ 2 m³/h to koszt 50~70 tys. zł, przy średniorocznych kosztach serwisu na poziomie ~ 1 tys. zł/rok i trwałości instalacji powyżej 10 lat.

Następnym, niezwykle istotnym elementem

stacji przygotowania wody jest odgazowywacz, element niezbyt powszechnie występujący w ciepłowniach wodnych. Jak wiadomo – im mniej tlenu w wodzie tym mniej korozji w układzie.

Z mojego, ponad 30 letniego doświadczenia w eksploatacji instalacji ciepłno-energetycznych wynika, że żadne chemikalia dodawane do obiegu nie są tak skuteczne jak odgazowywacz. W ciepłowniach, gdzie problemem jest zapewnienie właściwych warunków pracy dla klasycznego odgazowywacza termicznego, pracującego na temp. min 105°C, można zastosować odgazowywacz próżniowy, poprawnie pracujący w temp. 40~50°C, czy też wodorowy, który podgrzewu wody nie wymaga. Koszty inwestycyjne też nie porażają, bo są na poziomie 150~250 tys zł, w zależności od wydajności; natomiast koszty eksploatacyjne można zredukować znacznie. Wystarczy policzyć koszty uniknięte podgrzewania wody przed odgazowaniem, a przecież ciepło to można sprzedać Odbiorcom!

IV. Modernizacja układu pomp sieciowych

W znaczącej większości ciepłowni układ pomp sieciowych spełnia dwie podstawowe funkcje jednocześnie: zapewnia cyrkulację w sieci ciepłej, oraz gwarantuje przepływ wody w wewnętrznej instalacji technologicznej. Pompy te muszą pracować nieprzerwanie, a w związku z tym są jednym z podstawowych odbiorników energii elektrycznej. Dążenie do racjonalizacji zużycia energii jest w tej sytuacji działaniem pożądanym. Należy w tym przypadku zastosować sterowanie falownikowe silników napędowych pomp, które zapewni nie tylko ekonomiczną pracę układu pompowego, ale, niejako „przy okazji”, pozwoli na stabilizację ciśnienia dyspozycyjnego niezależnie od przepływu. Uzyskanie stabilności ciśnienia dyspozycyjnego na poziomie +/- 0,1 bar, przy przepływach rzędu 500 m³/h nie stanowi problemu technicznego. Koszty takiego układu sterowania też nie są zbyt wysokie i oscylują w granicach 30~60 tys. zł (zależnie od mocy i ilości koniecznych do zastosowania falowników). Przykładowo, zastosowanie układu 2 falowników do sterowania naprzemiennie 4 pompami, pozwoliło na uzyskanie jednostkowego zużycia energii elektrycznej na poziomie 3,5~5 kWh/GJ ciepła sprzedanego Odbiorcom, w ciepłowni o rocznej sprzedaży ciepła na poziomie ~100 000 GJ.

V. Modernizacja paleniska

Palenisko, lub palnik, to ten element każdego kotła, w którym następuje przemiana energii

chemicznej zawartej w paliwie na ciepło. Od jego sprawności zależy nie tylko sprawność energetyczna kotła, ale również poziom emisji. Zależy nam na tym, aby z jednej strony uzyskać spalanie jak najbliższe stechiometrycznemu, bo to gwarantuje pełne wykorzystanie energii chemicznej paliwa, a jednocześnie musimy dotrzymać norm emisji. Nie uda się tego uzyskać w palenisku bardzo prostej konstrukcji, bez kontroli składu spalin i precyzyjnego dawkowania powietrza. Nie mniej istotne jest również odpowiednie ukształtowanie płomienia, właściwy rozkład temperatur w komorze paleniskowej czy cyrkulacja gazów w strefie spalania. W przypadku kotłów na paliwo stałe dochodzą jeszcze problemy związane ze stałością jego parametrów fizycznych i chemicznych. Zasadniczo należałoby stosować tylko takie paliwo na jakie kocioł został zaprojektowany, ale w praktyce jest to bardzo trudne do wykonania. Bardzo dobre rezultaty daje zastosowanie palenisk multistrefowych, w których można bardzo precyzyjnie sterować ilością powietrza pierwotnego. Ilość stref podmuchowych w kotłach rusztowych waha się od **35** dla kotłów typu WR-5 do **100** w kotłach WR-25. Aby w pełni wykorzystać zalety paleniska tego typu, wskazane jest zastosowanie wózków rewersyjnych, które zapewniają równomierny rozkład paliwa na ruszcie, oraz „uporządkowanie” gospodarki powietrzem wtórnym z uwzględnieniem układu recyrkulacji spalin. Jeśli zastosujemy odpowiedni system monitoringu parametrów ruchowych i regulacji, to uzyskanie średniorocznej sprawności kotła typu WR na poziomie 83~85% jest możliwe. Koszty takiej modernizacji skrzyni podmuchowej też nie są porażająco wysokie: od ok. 100 tys. zł dla WR-5 do ok. 250 tys. zł dla WR-25. Na podobnym poziomie kształtują się koszty modernizacji układu podawania paliwa (mieszalnik, lej, wózek rewersyjny). Wynoszą one od ok. 70 tys. zł w przypadku WR-5 do ok. 210 tys. zł dla WR-25.

Wykonanie takich modernizacji zapewnia nie tylko zwiększenie sprawności, ale również przyczynia się do obniżenia emisji i pozwala na stosowanie węgla o różnych parametrach w tym samym kotle.

Nieco inaczej problemy spalania można rozwiązać w kotłach gazowych. Tu podstawowym rozwiązaniem jest zastosowanie palników modulowanych z kontrolą tlenu w spalinach i falownikowym sterowaniem wentylatora. Koszty inwestycyjne np. dla palnika o mocy 10 MW to ok 300 tys. zł, ale dzięki głębokiej modulacji (1:10) i spalaniu zbliżonemu do stechiometrycznego kocioł w okresie letnim może pracować bez wyłączeń, poziom

CO₂ jest praktycznie zbliżony do 0, a NO_x nie przekraczają 100 mg/m³. Operacyjnie, niezależnie od niższych opłat za emisję, uzyskuje się zmniejszenie jednostkowego zużycia gazu na poziomie 2~5 Nm³/GJ wytworzonego ciepła.

Generalnie, prosty czas zwrotu z inwestycji w modernizację paleniska zamyka się w okresie 2~4 lat!

VI. Montaż ekonomizerów

Ekonomizer, to po prostu urządzenie do odzysku ciepła ze spalin, montowane poza kotłem, a przed kominem. Nie wchodząc w szczególności konstrukcyjne, pozwala ono na znaczące ograniczenie straty kominowej i zwiększenie sprawności całkowitej kotłowni. Przy projektowaniu ekonomizera należy uwzględnić 2 podstawowe ograniczenia:

- Schłodzenie spalin jest limitowane temperaturą wody na wlocie do ekonomizera i praktycznie spaliny opuszczające ekonomizer można schłodzić do temp. wyższej od temperatury wody o ok. +5°C.
- Schłodzenie spalin w przypadku kominów wykonanych z materiałów innych niż stal kwasoodporna nie może spowodować wykroplenia kondensatu ze spalin w kominie i dlatego też temperatura spalin za ECO w tych przypadkach nie może być niższa niż ~120°C.

Koszt takiej inwestycji to rząd 70~380 tys. zł zależnie od mocy kotła i materiału z jakiego jest wykonany. Przyrost sprawności kotła po zainstalowaniu ECO to rząd 2~5% i jest on ściśle uzależniony od różnicy temperatur spalin przed i za ECO. Najwyższe sprawności można uzyskać w przypadku ECO mokrych, w których następuje wykroplenie wody zawartej w spalinach i jej schłodzenie.

Czas zwrotu dla takiej inwestycji to 2~5 lat.

VII. Czy to się opłaca?

Jest to pytanie zasadnicze i należy je zawsze zadawać. Dzięki wprowadzeniu wielu opisanych wyżej modernizacji, można w ciepłowni gazowej o mocy zainstalowanej 24 MWt (tylko w kotłach, bez ECO!) i mocy zamówionej przez odbiorców na poziomie 20 MWt uzyskać następujące wskaźniki ruchowo-eksploatacyjne:

- Jednostkowe zużycie gazu GZ50 na produkcji – 25,5~26 Nm³/GJ.
- Jednostkowe zużycie energii elektrycznej (na produkcję i przesył) – 3,6~4,0 kWh/GJ.
- Jednostkowe zużycie wody (na produkcję i przesył) – 5,5~6,5 dm³/GJ.

- Zużycie ciepła na potrzeby technologiczne kotłowni - 0,3~0,4% produkcji.

W przypadku kotłowni wodnych węglowych uzyskanie sprawności wytwarzania (średniorocznie) na poziomie 84~86% jest realne do uzyskania.

Poza tym, po wykonaniu kompleksowej modernizacji poziom emisji ulega znaczącej poprawie, co jest nie bez znaczenia dla poziomu kosztów wytwarzania.

VIII. Jak TO sfinansować?

Jak wspomniano powyżej, koszty punktowych modernizacji w wybranych węzłach ciągu technologicznego nie są niszczące, a okresy zwrotu dokonywanych inwestycji niezbyt długie, tym niemniej jasne jest, że należy dążyć do ich minimalizacji.

Naturalnym kierunkiem będzie tutaj wykorzystanie środków preferencyjnego współfinansowania, tak pochodzących z UE, jak i krajowych. Środki te, co do zasady, mogą być przeznaczane na przedsięwzięcia spełniające co najmniej jeden, a najlepiej kilka, spośród podanych niżej wymogów:

- wzrost sprawności energetycznej;
- poprawa efektywności gospodarowania energią;
- zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery, w tym zwłaszcza CO₂, czyli znieawidzonego gazu cieplarnianego;
- produkcja energii elektrycznej i ciepłej ze źródeł odnawialnych;
- redukcja niskiej emisji.

Śród wskazanym powyżej pięciu generalnych wymogów, omawiane punktowe przedsięwzięcia modernizacyjne spełniają trzy pierwsze, a efekty tak w zakresie oszczędności energii pierwotnej, jak i zmniejszenia emisji są względnie proste do wyliczenia.

Środki unijne, przewidziane w programach operacyjnych na lata 2014-2020, są znaczne, i będą dostępne (zależnie od wielkości źródła, którego dotyczy modernizację) tak w programie ogólnokrajowym POIiŚ, jak i w RPO (Regionalnych Programach Operacyjnych) poszczególnych województw (programy te różnią się między sobą, jednak element racjonalnej gospodarki energią i zmniejszania emisji występuje w każdym z nich). I tu radośna niespodzianka – miłościwie nam panująca Unia, która poprzednio zaplatała się nieco w procesie zatwierdzania 350 programów pomocowych, zgłoszonych przez państwa członkowskie, 17 grudnia sprawiła prezent świąteczny: zaakceptowany został polski

program POLiŚ, więc dostępności środków można spodziewać się już w I połowie 2015 r. To bardzo dobra wiadomość – najbliższe kilka miesięcy należy wykorzystać na przygotowanie konkretnych programów modernizacyjnych, wyliczenie efektów energetycznych i ekologicznych, przygotowanie biznesplanów pokazujących firmę z zamierzonymi inwestycjami modernizacyjnymi i bez nich, czyli przygotować się tak, aby mieć gotowe projekty na moment pojawienia się środków, a konkretnie dotacji, z funduszy UE.

Co więcej, pewne źródła preferencyjnego dofinansowania są dostępne już w chwili obecnej.

Z jednej strony, jest to program JESSICA, realizowany ze środków poprzedniej perspektywy finansowej UE, na lata 2007-2013. W części województw, przykładowo w mazowieckim, w programie tym pozostały jeszcze możliwe do wykorzystania fundusze, dzięki czemu możliwe jest uzyskanie wprawdzie nie dotacji, ale bardzo korzystnie oprocentowanych i rozłożonych na bardzo długie okresy spłat kredytów. Wskazane jest aktywne podejście – środki programu JESSICA pochodzą z poprzedniego okresu finansowania, i ich ilość jest ograniczona.

Z drugiej, istnieją środki krajowe, w przypadku branży ciepłowniczej przede wszystkim pozostające w gestii poszczególnych WFOŚiGW. Środki te napływają corocznie, i poszczególne Wojewódzkie Fundusze tworzą roczne plany ich wykorzystania na cele związane z ochroną środowiska. Plany te różnią się między sobą, jednak element oszczędności energii i ograniczania emisji każdorazowo w nich występuje. Praktycznie we wszystkich Funduszach programy na rok 2015 już zostały przyjęte lub będą przyjęte w najbliższym czasie, co stworzy możliwość wnioskowania o niżej w porównaniu do warunków rynkowych oprocentowane pożyczki, często z możliwością częściowego ich umorzenia. I tutaj warto więc przygotować się od strony koncepcyjnej, projektowej i dokumentacyjnej, aby móc wystąpić o środki w pierwszej części 2015 r.

Krótko mówiąc, przygotowania do pozyskania środków czas zacząć.

IX. Gdzie TO można zobaczyć?

Aby podjąć decyzje inwestycyjne wskazane jest zapoznać się z już działającymi instalacjami, w których takie lub podobne rozwiązania zastosowano. Trawestując nieco stare przysłowie – dobrze jest uczyć się na błędach, ale...cudzych!

Praktycznie wszystkie opisane wyżej modernizacje zostały już przetestowane praktycznie w polskich warunkach i można empirycznie zapoznać się z efektami.

Poniżej podaje kilka przykładowych lokalizacji:

- PCU PIASECZNO – ciepłownia gazowa – ekonomizery, odwrócona osmoza, odgazowywacz próżniowy, falownikowy system sterowania pomp, palniki z kontrolą tlenu w spalinach
- PEC LUBARTÓW – ciepłownia węglowa – modernizacja palenisk trzech kotłów, automatyka kotłowa, automatyzacja procesu spalania
- Zakłady Mięsne Łmeat-Łuków S.A. – ciepłownia węglowa – modernizacja paleniska, mieszalnik paliw stałych, ekonomizer
- RC Ekoenergia Sp. z o.o. Czechowice-Dziedzice – ciepłownia węglowa – zakres prac dla dwóch kotłów: palenisko, mieszalnik paliw stałych, ekonomizer
- PEC SUWAŁKI – elektrociepłownia węglowa – odgazowywacz wodorowy
- KPEC KARCZEW – ciepłownia węglowa - odgazowywacz wodorowy

Jak widać, są to obiekty energetyczne położone w różnych miastach na terenie Polski i są to nie tylko ciepłownie komunalne, ale również ciepłownie przemysłowe. Można tam pojechać, zadzwonić i o szczegóły się dopytać.

Jeśli ten tekst zachęcił Was, Czytelniczki i Czytelników do działania – to jest mój niezaprzeczalny sukces!

Z przyjemnością odpowiem też na wszystkie pytania, jakie Państwu się nasuną po przeczytaniu tego tekstu.

Piotr Gołąb
Wiceprezes PCU Piaseczno
pgolab@pc-u.pl

Szkolenie warsztatowe 15 stycznia 2015 r. w Warszawie

■ W dniu 15 stycznia 2015 r. odbyło się w Warszawie w Hotelu Puławska Residence szkolenie warsztatowe nt. „Obrona przed roszczeniami związanymi z korzystaniem z nieruchomości na potrzeby urzędzeń przesyłowych”.

W szkoleniu uczestniczyło 27 osób z przedsiębiorstw ciepłowniczych, ciepłowni i elektrociepłowni.

Program szkolenia obejmował:

1. Ustanawianie służebności przesyłu, w tym:

- zasady obciążania nieruchomości wspólnych i oddanych w użytkowanie wieczyste,
- pas służebności przesyłu dla ciepłociągów,
- postępowanie dowodowe, w tym niezbędni biegli i zakres aktywności sądu,
- zasada integralności postanowienia sądu ustanawiającego służebność przesyłu,
- ustanawianie służebności przesyłu przy wielości urzędzeń.

2. Wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu:

- wynagrodzenie a odszkodowanie,
- elementy wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu,
- czynniki decydujące o wysokości wynagrodzenia dotyczące przedsiębiorcy i właściciela nieruchomości,
- wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu a odszkodowanie za obniżenie wartości nieruchomości na skutek lokalizacji ciepłociągu,
- podstawowe założenia projektu standardu wyceny dotyczącego urzędzeń przesyłowych KSW-4,
- wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości a wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu.

3. Zasiedzenie służebności gruntowej i służebności przesyłu:

- aktualne problemy na tle orzecznictwa Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego,
- dobra albo zła wiara przedsiębiorcy przesyłowego, w tym zasiedzenie służebności

dla urzędzeń przesyłowych wybudowanych na nieruchomościach Skarbu Państwa albo gmin, znaczenie domniemania dobrej wiary,

- zasiedzenie służebności przesyłu a decyzja administracyjna ograniczająca własność,
- przeniesienie posiadania służebności gruntowej na tle ewoluującego orzecznictwa Sądu Najwyższego – sposoby określania rzeczy głównej i przeniesienia posiadania służebności, wykorzystanie domniemań prawnych.

4. Zobowiązanie właściciela do udostępnienia nieruchomości na potrzeby remontów ciepłociągów – art. 124b UGN:

- zakres stosowania trybu z art. 124b UGN,
- wymogi formalne wniosku,
- praktyczne uwagi odnośnie do sposobu formułowania wniosku,
- zezwolenie na niezwłoczne zajęcie nieruchomości.

Szkolenie przeprowadził Piotr Zamroch – Radca Prawny z Kancelarii Prawnej w Toruniu, współpracujący z Izłą Gospodarczą Ciepłownictwo Polskie, specjalizujący się w prawie energetycznym. Współautor projektu standardu KSW-4 „Zasady określania odszkodowań i wynagrodzeń związanych z urzędzeniami przesyłowymi”. Prowadzi liczne szkolenia z zakresu praw do nieruchomości zajętych na potrzeby urzędzeń przesyłowych.

XVIII Konferencja Gazterm

Międzyzdroje, 11-13 maja 2015
Hotel Amber Baltic

Otwarty rynek gazu ziemnego – wyzwania i bariery

Tematyka konferencji:

- Energy Union – rola gazu ziemnego w wymiarze ponadnarodowym – unijnym.
- Skąd kupimy gaz ziemny? Co zrobi z KDT główny gracz rynku?
- Skoro nie gaz z łupków to może zwiększymy wydobycie ze złóż konwencjonalnych?
- Nowe dostawy gazu ziemnego w tym LNG do Polski – otwarcie możliwości dostaw z USA.
- Infrastruktura Polski a możliwość zaopatrzenia sąsiadów z terminala LNG.
- Kto tak naprawdę dyktuje warunki gry rynkowej?
- Polskie spółki energetyczne w nowej odsłonie a sprzedaż gazu ziemnego. Nowa rola PGNiG, PGE, ENEA, TAURON, ENERGA.
- Otwarty rynek więc nowi w imporcie: AZOTY, KGHM, SHELL, VATTENFALL, inni?
- Kto zajmuje się klientem końcowym?
- Zmiana prawa energetycznego i nowe prawo gazowe w Polsce.

PARTNER MERYTORYCZNY KONFERENCJI

PARTNER KONFERENCJI

PATRON MEDIALNY

CP Izba Gospodarcza
Ciepłownictwo Polskie

ORGANIZATOR

studio | 4u

70-332 Szczecin, Al. Piastów 69/5
tel. 91 485 17 10, fax: 91 485 17 17
tel.kom.: 607 220 470, 512 092 384
e-mail: gazterm@gazterm.pl

www.gazterm.pl

Szkolenie warsztatowe 20 stycznia 2015 r. w Warszawie

■ W dniu 20 stycznia 2015 r. w Warszawie w Hotelu Puławska Residence odbyło się szkolenie warsztatowe nt. „System zarządzania energią – wdrożenie w przedsiębiorstwie ciepłowniczym”.

W szkoleniu uczestniczyło 7 osób z przedsiębiorstw ciepłowniczych oraz firm współpracujących z ciepłownictwem.

Program merytoryczny szkolenia obejmował:

1. Wprowadzenie:

- Misja branży ciepłowniczej w obszarze systemowego podejścia do efektywności energetycznej;
- Uregulowania prawne dotyczące efektywności energetycznej w Polsce oraz UE – wybrane zagadnienia;
- Podstawowe pojęcia w obszarze zarządzania energią.

2. Systemowe podejście do efektywności energetycznej – norma ISO 50001:2011:

- Wymagania normy ISO 50001:2011/ PN-EN ISO 50001:2012 z uwzględnieniem specyfiki branży ciepłowniczej;
- Cele i korzyści wdrożenia SZE, etapy i zasoby projektu wdrożeniowego
- Kompatybilność z normami, między innymi z ISO 9001:2015 (projekt) i ISO 14001:2015 (projekt);
- Jak przeprowadzić wdrożenie SZE - omówienie dobrych praktyk wdrożeniowych i przykładów zastosowania przyszłych wymagań.

3. Ćwiczenia.

Szkolenie przeprowadziła dr Weronika Raźniak – Starszy Konsultant w firmie DORADCA Consultants Ltd. w Gdyni.